

ദീപനാളം

കലാസാംസ്കാരിക ദേശീയവാരിക

2024 സെപ്റ്റംബർ 26

ദീപം 57

നാളം 29

Published from : PALA

പേജ് 16

വില 8 രൂപ

www.deepanalam.org

അനിൽ ജെ. തയ്യിൽ

രൾ പിളരും കാലം കടന്നുപോകില്ലെന്ന് മണിപ്പൂർ നമ്മോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രക്തമുണങ്ങാത്ത മണ്ണിൽ ഹിംസയുടെ ദുതർ കാടികളിവരുമ്പോൾ പകച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ജനതയുണ്ട് അവിടെ. ഭീതിയുടെ കനലാട്ടമൊടുങ്ങാത്ത ബാല്യമിഴികളുമുണ്ട്. മണിപ്പൂർജനത കരുവാക്കപ്പെടുകയാണോ? വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ അശാന്തിയുടെ നെരിപ്പോടിലേക്കു വലിച്ചെറിയപ്പെടുകയാണോ? തങ്ങൾ ഉയിരൊടുത്ത ദേഹങ്ങൾ വികൃതമാക്കി ആസ്വദിക്കുന്നതിൽ സംതൃപ്തിയടയുംവിധം ക്രൂരതയുടെ അപരിഷ്കൃതമുഖം നമ്മെ നോക്കി മനുഷ്യതരഹിതമായി പല്ലിളിക്കുന്നുണ്ട് മണിപ്പൂരിൽ. കെ.എൻ.എ. (കുക്കി നാഷണൽ ആർമി) ബർമ കേഡറിലെ താങ് ലിയൻ കാപ് എന്ന മ്യൂൾനൂഴത്തുകയറക്കാരുടെ അസം റൈഫിൾസ് അറസ്റ്റു ചെയ്തതോടെ മണിപ്പൂരിൽ ബാഹ്യശക്തികളുടെ ഇടപെടൽ എന്ന വാദം ശരിയാണെന്നു സമർഥിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഇത് മറ്റു പല നിഗമനങ്ങളിലേക്കു നയിക്കാനും ഉതകുന്നു.

[pXnb lem]w

ലോകസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുവേളയിലെ മണിപ്പൂരിന്റെ ശാന്തികാലം ഒരു വലിയ പൊട്ടിത്തെറിക്കുമുന്നോടി യായിരുന്നുവെന്ന് തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. സെപ്റ്റംബർ ആദ്യവാരം ആരംഭിച്ച കലാപത്തിന്റെ പുത്തൻ അ

കനലെറിഞ്ഞു മണിപ്പൂർ പിന്നിൽ ബാഹ്യശക്തികളോ?

ധ്യായത്തിൽ അനിതരസാധാരണമായ സംഭവവികാസങ്ങളാണ് അരങ്ങേറിയത്. സെപ്റ്റംബർ ആറിന് ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് മൂന്നരയോടെ മണിപ്പൂരിന്റെ പ്രഥമ മുഖ്യമന്ത്രി മേറിബാം കോയ്റിങ് സിങ്ങിന്റെ വസതിയിലേക്കു റോക്കറ്റ് ആക്രമണം ഉണ്ടാകുകയും ഒരാൾ കൊല്ലപ്പെടുകയും ആറു പേർക്കു പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഏഴു കിലോമീറ്റർ ദൂരെയ്യിൽ വിക്ഷേപിക്കാവുന്ന ഇനം റോക്കറ്റായിരുന്നു ഇത്. പൊലീസിനെ നോക്കുകയ്യാക്കി തലസ്ഥാനമായ ഇംഫാലിൽ കളക്ടറേറ്റ് പിടിച്ചടക്കിയ മെയ്തെയ് കലാപകാരികൾ ഇന്ത്യൻ ദേശീയപതാക അഴിച്ചുമാറ്റിയ മെയ്

തെയ് പതാക സ്ഥാപിച്ച് അതിഗുരുതര ദേശീയ വിരുദ്ധതയാണു പ്രകടിപ്പിച്ചത്. ഒപ്പം, രാജഭവനിലേക്കു നടത്തിയ കല്ലേറും അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല. സെപ്റ്റംബർ 15 ന് മണിപ്പൂർ മുഗ്ഗസംരക്ഷണ - ഗതാഗത വകുപ്പുമന്ത്രി ഹാഷിം വഷുമിന്റെ, നാഗാമേഖലയായ ഉഖ്രുളിലെ വസതിക്കു നേർക്ക് ബോംബാക്രമണം ഉണ്ടായി. ആർക്കും അപകടമൊന്നും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടില്ല. ഓഗസ്റ്റ് 10 ന് കുക്കിമേഖലയായ കാങ് പോംകപിയിൽ മുൻ എംഎൽഎ യാങ് ഹോങ് ഹാവോകിപ്പിന്റെ വസതിയിൽ നടന്ന സ്ഫോടനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ

കൊല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്റർനെറ്റ് നിരോധനം നടപ്പാക്കിയതിനുപുറമെ ഈസ്റ്റ് ഇംഫാൽ, വെസ്റ്റ് ഇംഫാൽ ജില്ലകളിൽ കർഫ്യൂ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ കരസേന, അസം റൈഫിൾസ്, ഗുർഖ റെജിമെന്റ്, മണിപ്പൂർ പൊലീസ് എന്നിവരടങ്ങിയ ഒരു സംയുക്തസേന രൂപീകരിച്ചു നിയന്ത്രണം തങ്ങൾക്കു കൈമാറണമെന്നു കേന്ദ്രത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ബിരേൻസിങ് അടിയന്തരമായി കേന്ദ്ര ഇടപെടൽ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ താൻ രാജിവയ്ക്കുമെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. ▶ 8

അപ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ജപ്പാൻനഗരങ്ങൾ നമുക്കൊരു പാഠമോ?

ഡോ. ജിന്റോ ജെ. പൊട്ടയ്ക്കൽ

പ്പാനിലെ 40 ശതമാനത്തിലധികം മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ കാലക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്ന് അടുത്തിടെ നടന്ന ഒരു പഠനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. കുറഞ്ഞ ജനനനിരക്കുമൂലമുണ്ടാകുന്ന കുത്തനെയുള്ള ജനസംഖ്യാ ഇടിവുകാരണമാണ് ഇതു സംഭവിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തൊട്ടാകെയുള്ള 1,729 പ്രാദേശികമുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ 744 എണ്ണവും ഇത്തരത്തിൽ ഇല്ലാതാകാനുള്ള സാധ്യതയുള്ളതായി പഠനം കണ്ടെത്തുന്നു. “ഇങ്ങനെപോയാൽ ഈ രാജ്യം തന്നെ അപ്രത്യക്ഷമാകും,” ജപ്പാൻ പ്രധാനമന്ത്രി ഫുജിയോ കിഷിഡയുടെ ഉപദേശ്യവ് മസാക മോറി മുനനിയിപ്പു

നൽകുന്നു. സർക്കാർ കണക്കുകൾപ്രകാരം ജപ്പാനിലെ ജനസംഖ്യ 124 ദശലക്ഷമാണ്. അതായത്, 2015 നെ അപേക്ഷിച്ച്

രാജ്യത്തെ ജനസംഖ്യ 30 ലക്ഷത്തോളം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ആരോഗ്യ മന്ത്രാലയത്തിന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് 2023

ൽ രാജ്യത്ത് എട്ടു ലക്ഷത്തോളം കുട്ടികൾ ജനിച്ചപ്പോൾ 16 ലക്ഷം മരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി. അതായത്, ജനനങ്ങളുടെ ഇരട്ടിയോളം മരണങ്ങളാണ് ജപ്പാനിൽ നടക്കുന്നത്. ഇതുകൂടാതെ, കഴിഞ്ഞ വർഷം ജപ്പാനിലെ സന്താനോത്പാദനക്ഷമത (Total Fertility Rate (TFR)) 1.2 എന്ന ഏറ്റവും താഴ്ന്ന നിരക്കിലെത്തി. ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ജീവിതകാലത്തു ജന്മം നൽകുന്ന കുട്ടികളുടെ ശരാശരി എണ്ണത്തിനാണ് സന്താനോത്പാദനക്ഷമത എന്നു പറയുന്നത്. ജനസംഖ്യ സ്ഥിരമായി തുടരുന്നതിന് 2.1 എന്ന നിരക്ക് എങ്കിലും ആവശ്യമാണ്. ഇത് ജപ്പാന്റെ മാത്രം പ്രതിസന്ധിയല്ല; ദക്ഷിണകൊറിയ (0.8), ചൈന (1.2), ഇറ്റലി (1.3), സ്പെയിൻ (1.3), റഷ്യ (1.5), ജർമനി (1.5), യു.കെ (1.6), തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളും ഇതേ പ്രശ്നം നേരിടുന്നുണ്ട്. ▶ 9

മുതിർന്നവരെ മറക്കാനാകുമോ?

ഡോ. സിബി മാത്യൂസ്

“മറവിതൻ മാറിടത്തിൽ മയങ്ങാൻ കിടന്നാലും ഓർമ്മകൾ ഓടിയെത്തി ഉണർത്തിടുന്നു..” (മുറപ്പെണ്ണ) എന്ന പി. ഭാസ്കരൻമാസ്റ്ററുടെ വരികൾ എത്രയോ അർത്ഥവത്താണ്. പ്രമേഹം, ഉയർന്ന രക്തസമ്മർദ്ദം, സന്ധി വേദന, മറവിരോഗം തുടങ്ങിയ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ വേറെ.

സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളാണ് ഏറെ ഗുരുതരം. ജനസംഖ്യയിലെ നാലോ അഞ്ചോ ശതമാനത്തിനുമാത്രമാണ് (സർക്കാർ/പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനങ്ങൾ, ബാങ്കുകൾ മുതലായവയിലെ ജീവനക്കാർ) ദേശപ്പട്ട പെൻഷൻ ലഭിക്കുന്നത്. ബാക്കിയുള്ളവരിൽ 90 ശതമാനത്തിനും കൃത്യമായ വരുമാനസ്രോതസ്സുകളില്ല. കേരളസർക്കാർ നൽകുന്ന സാമൂഹികക്ഷേമപെൻഷൻ, പ്രതിമാസം വെറും 1500 രൂപയാണ്. അതുപോലും കൃത്യമായി ലഭിക്കാറില്ല. മക്കളെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയേണ്ടിവരുന്ന മുതിർന്ന പൗരന്മാരുടെ അവസ്ഥ പരിതാപകരം തന്നെ. പ്രായമായ മാതാപിതാക്കളെ ‘നടത്തേണി’ സംഭവങ്ങളും വിരളമല്ല.

‘മുതിർന്ന പൗരന്മാർ കാലഹരണപ്പെട്ടവരാണ്, അവർക്കിനി സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നും നൽകാനാവില്ല, വീട്ടിലെ ഏതെങ്കിലും മുലയിൽ അവർ ഒതുങ്ങിക്കഴിയട്ടെ’ എന്ന ചിന്താഗതിയാണ് പുതിയ തലമുറയിൽ നല്ലൊരു വിഭാഗത്തിനുമുള്ളത്. എന്നാൽ, മുതിർന്ന പൗരന്മാരുടെ അനുഭവജ്ഞാനവും പരി

ചയസമ്പത്തും സമൂഹത്തിന് ഏറെ പ്രയോജനകരമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയേണ്ടതാണ്. അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റുമാരിൽ ഒന്നാമിയായി മത്സരിക്കുന്ന ഡൊണാൾഡ് ട്രമ്പിന് പ്രായം 78 കഴിഞ്ഞു. 140 കോടി ഭാരതീയരുടെ സുരക്ഷ സംബന്ധിച്ച് കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ വായ അജിക്ട്കുമാർ ഡോവൽ എന്ന മുൻ ഐപിഎസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രായം 79 ആണ്. നൂറിലധികം കമ്പനികളടങ്ങുന്ന ‘ടാറ്റാസൺസ്’ വ്യവസായശൃംഖലയുടെ അമരക്കാരനായ രത്തൻ ടാറ്റായുടെ പ്രായമാകട്ടെ, 86 വയസ്സാണ്. ഇതുപോലെ മറ്റു പലരും മുതിർന്ന പ്രായത്തിലും സമൂഹത്തിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനങ്ങൾ അല

കരിക്കുന്നുണ്ട്. മക്കളെല്ലാം പഠിച്ചു വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ചേക്കേറിയതോടെ ജനിച്ചുവളർന്ന വീടും വളർത്തി വലുതാക്കിയ മാതാപിതാക്കളും അനാഥരാകുന്ന സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ ധാരാളമായി കണ്ടുവരുന്നു. മാതാപിതാക്കളിൽ ഇതു സൃഷ്ടിക്കുന്ന ശൂന്യതാബോധം, ഒരൂപക്ഷേ, മക്കൾ അറിയുന്നില്ലായിരിക്കാം. ഈ അവസ്ഥയെ സാമൂഹികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിളിക്കുന്നത് ‘Empty Nest Syndrome’ എന്നാണ്.

പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ, എല്ലാ മുതിർന്ന പൗരന്മാരുടെയും സംരക്ഷണം സർക്കാരിന് ഏറ്റെടുക്കാനാവില്ല. വിവിധ മത-സാമൂഹികനേതാക്ക

ളുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇനിയെങ്കിലും ഉണ്ടാവേണ്ടതാണ്. ഉയർന്ന നിരക്കിൽ ഫീസീടാക്കുന്ന സിബിഎസ്ഇസ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്നതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം, മുതിർന്ന പൗരന്മാരുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി സീനിയർ സിറ്റിസൺസ് ഹോമുകൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്നതിനു നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ നിസ്സഹായരും നിരാലംബരും സമൂഹത്തിനുവേണ്ടാത്തവരും വിലയില്ലാത്തവരുമാണെന്ന് മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്കു തോന്നാൻ ഇടയാവരുത്.

ജീവിതം അർത്ഥശൂന്യമാണെന്ന ചിന്ത അവരെ അലട്ടാതിരിക്കട്ടെ. “കുടർ പാകർ ഖോനാ ഹൈ കുടർ ഖോകർ പാനാ ഹൈ ജീവൻ കാ മത്ലബ് തൊ ആനാ ഒൾ ജാനാ ഹൈ.”

(ചിലതൊക്കെ നേടിയെടുക്കാനുണ്ട്, അതിനായി മറ്റുചിലതൊക്കെ നഷ്ടപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നേക്കാം, മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെ ചിലതൊക്കെ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നേക്കാം, അതുപോലെതന്നെ ചിലതൊക്കെ യാത്രാമൊഴി ചൊല്ലി വിട്ടുപിരിഞ്ഞേക്കാം.) ‘ഷോർ’ എന്ന ഹിന്ദി ചിത്രത്തിനുവേണ്ടി (1972) സന്തോഷ് ആനന്ദ് എന്ന കവി രചിച്ച ഗാനത്തിലെ ഈരടി കളാണിവി.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് മനുഷ്യജീവിതമെന്നു കരുതി, മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് ആശ്വസിക്കാം. ■

വീടു കാര്യങ്ങൾ വർ നാടുവിട്ടാലോ?

മേഴ്സിമേഴ്സി എബ്രഹാം

സ്ഥലവും വീട് ഏജൻ്റ്മാർക്ക് പണം നൽകി, ഇവിടെ എത്തിയതാണ്. ഒത്തിരിയേറെ അലഞ്ഞിട്ടും ജോലിയൊന്നും കിട്ടിയില്ല.

പ്രിയ മാതാപിതാക്കളേ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരു ജോലിയും ചെയ്യാത്തവർ ഓസ്ട്രേലിയ, കാനഡ, അയർലണ്ട്, ലണ്ടൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നാൽ ഏതു പണിയും ചെയ്യും! ഏതു പണിയും മാനുവൽ ജോലിയും ചെയ്യാനാവാൻ അറിയാം. എന്നാൽ, നമ്മുടെ കുട്ടികൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ജോലി ചെയ്യട്ടെ. അതിനായി അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് നമ്മുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

കേരളംപോലെ സുന്ദരമായ നാട് ഒരിടത്തുമില്ലെന്നാണു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. നമുക്കു വിശന്നാൽ കഴിക്കാൻ ചക്ക, മാങ്ങ, കപ്പ, ഏത്തവാഴ ഇവയെല്ലാമുണ്ട്. കുറച്ചു അധാനിപ്പാൽ ഒരിക്കലും പട്ടിണി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരില്ല. വിദേശത്തു പോകാൻ കുട്ടികൾ പറയുന്ന ന്യായം ഇവിടെ ജോലിയൊന്നും കിട്ടുകയില്ലെന്നാണ്. മിടുക്കരും അർപ്പണമനോഭാവത്തോടെ പഠിക്കുന്നവരുമായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരുടെ പഠനകാലത്തുതന്നെ

ജോലി ലഭിക്കാറില്ലേ? പഠനം കഴിഞ്ഞ്, അവർ പഠിച്ച കാര്യം സ്വന്തമായി ചെയ്തു കൂടേ? ഡിഗ്രി പാസായവർക്കു കൂട്ടികൾക്കു ട്യൂഷൻ എടുക്കാമല്ലോ? അവനവന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്ത് പത്തു വാഴ നട്ടുകൂടേ?

എല്ലാവരും വിദേശത്തായതുകൊണ്ട് പല വീടുകളും സ്ഥലങ്ങളും വെറുതെ കിടക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പാട്ടത്തിനെടുത്ത് പുതിയ സംരംഭം തുടങ്ങാം. അങ്ങനെ മാതാപിതാക്കൾക്കു താങ്ങും തണലുമായി കേരളത്തിൽ ജീവിക്കാൻ ചെറുപ്പക്കാർ തയ്യാറാവണം.

കേരളത്തിലേക്ക് അന്യസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികൾ കൂട്ടത്തോടെ വരുകയാണ്. പണ്ടെങ്ങുമില്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയാണിത്. ഇവിടെ ഇഷ്ടപോലെ ജോലികളുണ്ട്. നമ്മൾ വിദേശത്തു ചെന്നാൽ, ഇവിടെ അതിഥിത്തൊഴിലാളികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന അംഗീകാരമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

പെൺമക്കൾക്കു വിവാഹാലോചനകൾ വരുമ്പോൾ പണ്ടത്തെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഒരു വീക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നു - മക്കളെ അധികം ദൂരെയല്ലാതെ കെട്ടിക്കണം. കാരണം, അപ്പനും

ആങ്ങളുമാർക്കും വല്ലപ്പോഴെങ്കിലും അവളെ കാണാനും അന്വേഷിക്കാനും പറ്റും. മക്കളുടെ മുഖത്തുനോക്കി, അപ്പൻ അവളുടെ ജീവിതം വിലയിരുത്തിയിരുന്ന സുന്ദരമായ കാലം. എന്തെങ്കിലും പ്രയാസം മകൾക്കുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ ഉചിതമായ സമയത്ത് ഇടപെടുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിചാരം മക്കളെ വിദേശത്തു ജോലിയുള്ളവരെക്കൊണ്ടു കെട്ടിക്കണമെന്നാണ്. മകൾക്കും അതുതന്നെ വിചാരം.

ആയതിനാൽ, പ്രിയപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കളേ, നമ്മുടെ ഓമനകളെ വിദേശത്തേക്കു വിടാൻ താല്പര്യപ്പെടരുത്. ഓരോ ഏജൻസിയും മോഹനവാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകും. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവിടെച്ചെന്നാൽ കഷ്ടപ്പെടും. നമുക്കു കാണാനും സാധിക്കില്ല. ആരെങ്കിലുമൊക്കെ വിദേശത്തുപോയി പണി ചെയ്തുവലിയ വീടുവെച്ചായിരിക്കും. അതൊന്നും എല്ലാവർക്കും നടന്നെന്നു വരില്ല. അന്യസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികളും കേരളത്തിൽ വലിയ വീടുകൾ വയ്ക്കുകയും ഏക്കർക്കണക്കിനു കൃഷി കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ? ■

ഗുരുബോധത്തിന്റെ രണ്ടാംപിറവി

പ്രൊഫ. സിജു ജോസഫ്

“മകരം മരങ്ങളിലേർമകൾ പൊഴിച്ചാലും പകരം സ്വപ്നത്തിൻ പച്ചകൾ പൊടിച്ചാലും നിന്റെ ചുരലിൻ നീലപ്പാടുകൾ തിണർത്തതാണെന്റെ കൈപ്പടയിനും നിന്റെ കോപത്തിൻ ലോഹലായനിയെരിയുന്നുണ്ടെൻ തൊണ്ടയിലിനും.”

ബാല്യം ഇരുളിലായിപ്പോയ ഒരു വന്റെ മനോ വ്യാപാരങ്ങളാണ് ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാടിന്റെ അമാവാസി എന്ന കവിതയുടെ ഉള്ളടക്കം. അച്ഛന്റെ ക്രൂരമായ ശിക്ഷകൾകൊണ്ടും വിലക്കുകൾകൊണ്ടും തിനരകമായി മാറിയ ബാല്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമകൾ ഒരിക്കലും അവനെ വിട്ടൊഴിയുന്നില്ല. അച്ഛന്റെ മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ പോലും നിസ്സംഗമെന്നോ നിർവികാരമെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന മാനസികാവസ്ഥയിലാണ് അയാൾ.

‘നന്നായി വരാണെ’ന്ന പേരിൽ എത്രയോ കുഞ്ഞുങ്ങളെയാണ് മനുഷ്യത്വരഹിതവും നിരാർദ്രവുമായ അനുഭവങ്ങളിലേക്കു നാം വലിച്ചെറിയുന്നത്! അതുണ്ടാക്കുന്ന മുറിവുകൾ അവസാനശ്വാസംവരെ ഒരു വന്റെ ജീവിതവഴികളിൽ അരക്ഷിതത്വത്തിന്റെയും വെറുപ്പിന്റെയും കനലുകൾ വിതറുന്നുണ്ട്. ഒരിടത്തും ഉറയ്ക്കാതെ അലഞ്ഞും കരഞ്ഞുമൊടുങ്ങിയ പല ജീവിതങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ നാം കാണാത്ത എത്രയോ ‘ചട്ടവ്രണങ്ങൾ’ ഉണ്ടാവും.

ഒരു സിനിമയെക്കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. അധ്യാപനത്തെയും മാതൃത്വത്തെയും പിതൃത്വത്തെയും ശിശുക്രേന്ദ്രീകൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തെയുംകുറിച്ച് ഇത്രയും സൂക്ഷ്മവും ധ്വനിസാന്ദ്രവുമായി നമ്മോടു സംസാരിച്ച മറ്റൊരു സിനിമയുണ്ടാവില്ല. ‘വിദ്യാ പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന അധ്യാപകന്റെയുള്ളിൽ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടാവ

ണം എന്ന സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തു വീടനെയും മറ്റേയറ്റത്തു വിദ്യാലയത്തെയും ബന്ധിപ്പിച്ചു നിർത്തി ഭദ്രൻ നിർവഹിച്ച സുന്ദരമായ ചലച്ചിത്രം പ്രായമായവർക്കും ‘സഫടികം’ കഴിഞ്ഞ 29 വർഷമായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസാംസ്കാരികപരിസരങ്ങളിൽ ഈ സിനിമയുണ്ട്. പരയാതെ വയ്യ, ഇതുപോലെ തെറ്റായി വായിക്കപ്പെടുകയും വന്യമായി ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു സൂക്ഷ്മ മല

യാത്ത കനലുകളും പിലിക്കാലജീവിതത്തിന്റെ മൂലധനമായി ചുമക്കേണ്ടിവന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ, ഇവരുടെ അറിവിന്റെയും തിരിച്ചറിവിന്റെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും നിഴലും വെളിച്ചവുമാണ് ഈ സിനിമ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചത്. ‘സഫടികം’ ആരംഭിക്കുന്നതും അവസാനിക്കുന്നതും ഓട്ടത്തിലാണ്. കൊല ചെയ്യപ്പെടുന്ന കുഞ്ഞാടും കൊലക്കത്തിയും ചോരയുടെ മണമറിഞ്ഞു ക്ഷമയോടെ കാത്തിരി

യ്ക്കുന്ന കഴുകനും ഉൾപ്പെട്ട ബിംബപശ്ചാത്തലത്തിലാണ് തോമയുടെ ഓട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. എപ്പോഴോ തുടങ്ങിവച്ചു യുദ്ധത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് ആ ഓട്ടം. പ്രതികാരത്തിന്റെ കണക്കുനോട്ടവും കടംവീട്ടലുമാണ് ആ ഓട്ടത്തിന്റെ ഇന്ധനം. സഹിഷ്ണുതയുടെയോ സന്മാർഗത്തിന്റെയോ വിത്തുവീണാൽ മുളയ്ക്കാത്ത കരിമ്പറയായി അയാളുടെ ജീവിതത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയ മനുഷ്യർക്കും ഇടങ്ങൾക്കും വ്യവസ്ഥിതികൾക്കുമാണ് തോമയുടെ പാച്ചിലിൽ ദാക്ഷിണ്യമില്ലാതെ മുറിവ് ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവരുന്നത്.

യായി ആളിത്തുടങ്ങിയെന്നറിയാൻ ചാക്കോമാഷിനു വേണ്ടിവന്നത് ഒരു പുരുഷായുസ്സാണ്. ‘ഊതരുതേ, ഊതിയാൽ തീപ്പൊരി പറക്കും’ എന്ന് ആടുതോമ നൽകുന്ന താക്കീതിന് എത്രയോ ആഴത്തിലുള്ള ധ്വനിതലമാണുള്ളത്! ‘ഊതിക്കാച്ചിയ പൊന്നിനെ കരിക്കട്ടയാക്കി കളഞ്ഞില്ലേ’ എന്ന നെഞ്ചുപൊട്ടിയുള്ള അമ്മയുടെ ചോദ്യവും ‘ഉലയുതിയവന്റെ മനസ്സ് ഉരുകിയ പൊന്നിത്തലല്ലേ’ എന്ന ആത്മവ്യഥയോടെയുള്ള അപ്പന്റെ മറുപടിയും ഇതോടൊപ്പം ചേർത്തുവയ്ക്കണം. അധ്യാപനവും രക്ഷാകർത്തൃത്വവും എത്രകരുതലോടെയും ദീർഘദർശനത്തോടെയും നിർവഹിക്കപ്പെടേണ്ട ദൗത്യങ്ങളാണെന്ന് ‘സഫടികം’ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അറിവാകുന്ന അഗ്നിയിൽ സഫടികം ചെയ്തെടുക്കപ്പെട്ട ശോഭിക്കേണ്ടവൻ തീരുന്നതായി മാറുന്നതിന്റെയും ഉലയുതിയവന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് അത് ആളിപ്പടർന്നതിന്റെയും ദുരന്തകഥകുടിയാണ് ‘സഫടികം.’

‘കല്ലുകൾ കല്ലുകളായിത്തന്നെ മണ്ണിലുറങ്ങുന്നു; കരളിൽ കൊട്ടാരമുള്ളവർ അവയെ കണ്ടെത്തി കൈയിലെടുക്കുംവരെ’ എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. അതേറ്റവും ഇണങ്ങുന്നതായാധ്യാപകർക്കാണ്. വെളുപ്പ് എല്ലാ നിറങ്ങളെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മൂന്നിലെത്തുന്ന വിദ്യാർഥികളുടെ വ്യത്യസ്ത അഭിരുചികളെ തിരിച്ചറിയാനും പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനും അധ്യാപകനു സാധിക്കണം. വെളുപ്പിന്റെ ധർമ്മമറിയാതെ അതണിഞ്ഞ ഗുരുവായിരുന്നു ചാക്കോമാഷ്. താൻ തകർത്തുകളഞ്ഞ മകന്റെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ അവശേഷിപ്പുകളുറങ്ങുന്ന മച്ചിൻപുറത്തു കയറുമ്പോൾമാത്രമാണ് അവനോടു താൻ ചെയ്ത അനീതിയുടെ ആഴം അയാൾക്കു ബോധ്യമാകുന്നത്. കാലം ഒരു ക്ഷിപ്ര പാഠശാലയിലേക്കു കയറാൻ അയാൾ ഒരുപാടു വൈകിപ്പോയി. അതുകൊണ്ടാണ് രാഷ്ട്രപതിയിൽനിന്ന് അധ്യാപകപുരസ്കാരം സ്വീകരിക്കുന്ന ചാക്കോമാഷിന്റെ ചില്ലിട്ട ചിത്രം എറിഞ്ഞുടയ്ക്കപ്പെടാൻ സംവിധായകൻ അനുവദിക്കുന്നത്. അയാളുടെ വീട്ടു മുറ്റത്തു പതിക്കുന്ന നീട്ടിത്തുപ്പുകൾ ഓരോന്നും ദിശ തെറ്റിപ്പോയ അധ്യാപനത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള പ്രതിഷേധക്കുറിപ്പുകളായിരുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ കണ്ണീരുവീണ പുത്തൻ വെളുത്തകുപ്പായം അപ്പനെ അവസാനമായി അണിയിക്കാൻ പാഞ്ഞെത്തുന്നിടനാണ് തോമയുടെ ഓട്ടം അവസാനിക്കുന്നത് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അനുഭവങ്ങളുടെ അഗ്നിയിൽ സഫടികം ചെയ്തെടുക്കപ്പെട്ട ഗുരുബോധത്തിന്റെ രണ്ടാം പിറവിയായിരുന്നു ‘സഫടികം’ത്തിലൂടെ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ■

യാളസിനിമയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അമ്മ എപ്രകാരമാണോ കുഞ്ഞിനെ ഉദരത്തിൽ സംവഹിച്ചും സംരക്ഷിച്ചും ലോകത്തിനു സമ്മാനിക്കുന്നത്, അതുപോലെതന്നെയാണ് ഒരു ആചാര്യൻ വിദ്യാരംഭത്തിനായി തന്റെ മുന്നിലെത്തുന്ന കുഞ്ഞിനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി ലോകത്തിനു കൈമാറേണ്ടത് എന്നാണ് ഉപനയനത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭാരതീയദർശനം. അതുകൊണ്ടാണ് ഉപനയനകാലം പൂർത്തിയാക്കി പുറത്തുവരുന്ന കുഞ്ഞിനെ ‘വീണ്ടും ജനിച്ചവൻ’ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ‘ദിജൻ’ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ‘സഫടികം’ ഒരു രണ്ടാം പിറവിയുടെ കഥയായിരുന്നു. പിതൃത്വം എന്നാൽ അധികാരമാത്രമാണെന്നു ധരിച്ചുപോയ അപ്പൻ, വിഷയത്താൽ വിഴുങ്ങപ്പെട്ടുപോയ അധ്യാപകൻ, അനീതി നിറഞ്ഞ ബാല്യത്തിന്റെ ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകളും അണ

കുന്ന കഴുകനും ഉൾപ്പെട്ട ബിംബപശ്ചാത്തലത്തിലാണ് തോമയുടെ ഓട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. എപ്പോഴോ തുടങ്ങിവച്ചു യുദ്ധത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് ആ ഓട്ടം. പ്രതികാരത്തിന്റെ കണക്കുനോട്ടവും കടംവീട്ടലുമാണ് ആ ഓട്ടത്തിന്റെ ഇന്ധനം. സഹിഷ്ണുതയുടെയോ സന്മാർഗത്തിന്റെയോ വിത്തുവീണാൽ മുളയ്ക്കാത്ത കരിമ്പറയായി അയാളുടെ ജീവിതത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയ മനുഷ്യർക്കും ഇടങ്ങൾക്കും വ്യവസ്ഥിതികൾക്കുമാണ് തോമയുടെ പാച്ചിലിൽ ദാക്ഷിണ്യമില്ലാതെ മുറിവ് ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവരുന്നത്.

അധ്യാപനത്തെയും രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ച് നാം കേട്ടിട്ടുള്ള മഹത്തായ എല്ലാ ദർശനങ്ങളുടെയും ചുടലപ്പറമ്പായിരുന്നു ചാക്കോമാഷിന്റെ വീടും ക്ലാസുമുറിയും. ചാക്കോമാഷിന്റെ കരലാളനകളേറ്റു ചിരിച്ചും ഉല്ലസിച്ച് സമാതന്ത്ര്യബോധത്തോടെ കൈകാലുകളിലൂടെ മുന്നോട്ടു കുതിക്കാൻ വെമ്പിയും നിലക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ചിത്രം ‘സഫടികം’ത്തിൽ ഒരുനിമിഷം മിന്നിമറയുന്നുണ്ട്. അവൻ തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായി മാറുന്ന ഒരു കാലത്തെ കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങളെയൊന്നും ചാക്കോമാഷ് ഏറ്റുവാങ്ങിയ താലോലിച്ചിട്ടുണ്ടാവാക. മകനിലൂടെ തന്റെ യശസ്സ് ഉയരണമെന്നും വളരണമെന്നുമുള്ള ശാഠ്യമാണ് ചാക്കോമാഷിന്റെ ദുരന്തകജീവിതത്തിന്റെ ആധാരം.

ധ്യാപനപ്രക്രിയയിൽനിന്നാണ് ആടുതോമയുടെ പിറവി. തോമ നടത്തിയ ഹിംസാത്മകയാത്രകളുടെയെല്ലാം തലതൊട്ടപ്പൻ ചാക്കോമാഷാണ്. ഭൂഗോളത്തിന്റെ സ്വന്ദനമറിഞ്ഞവൻ സ്വന്തം കുഞ്ഞിന്റെ ഹൃദയത്തോടു കാതുചേർക്കാൻ മരണുപോയി. ചാക്കോമാഷ് കണക്കുപറിപ്പിച്ചാൽ കഴുതയും കണക്കുപറിക്കും എന്ന പ്രശംസ തനിക്കു ലഭിച്ച ദേശീയ പുരസ്കാരത്തോടൊപ്പം അയാൾ ചേർത്തുപിടിക്കുന്നുണ്ട്. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം കൊടുക്കാം, ചിന്തകൾ അടിച്ചേല്പിക്കരുത് എന്നു പറഞ്ഞ ചെലിൽ ജിബ്രാനും ദൈവം സൂക്ഷിക്കാനേൽപ്പിച്ച നിധികളാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞ ചാവറയച്ചനും ചാക്കോമാഷിന് അപ്രാപ്യമായ ധ്രുവങ്ങളായിരുന്നു. അപ്പുറത്തെ ‘വെറും’ പൊലീസുകാരന്റെ മകൻ കണക്കിന് നൂറിൽ നൂറു മേടിച്ചു വളരുമ്പോൾ ‘കൊല്ലൻ തോമ’യായി മാറുന്ന തന്റെ മകനെയോർത്ത് എത്രയോ രാത്രികളിൽ അയാൾക്ക് ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവും. ഉത്തരപ്പെപ്പറിലെ മാർക്കിന്റെ തുക്കമാത്രമായിരിക്കണം വിദ്യാർഥിയുടെ പ്രതിഭയുടെ മാനദണ്ഡം എന്ന അപകടകരമായ ഗുരുബോധത്തിന്റെ ‘ഓട്ടക്കാലത്ത്’ വട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുകടക്കാനാവാത്തതായിരുന്നു ചാക്കോമാഷിന്റെ ദുരന്തം. മകന്റെ ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും താൻ ഏല്പിച്ച പ്രഹരങ്ങൾ അവനിൽ ഒരു തി

പേരുദോഷക്കാരൻ | **നൂറുനൂറുകഥ** | **ഉണ്ണി വാരിയത്ത്**

അഭിനയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവൻ ഗജകേസരിയായിരുന്നു. തലയെടുപ്പുള്ള ആനയെപ്പോലെ, സടകുടഞ്ഞു ഗർജിക്കുന്ന സിംഹത്തെപ്പോലെ, അവൻ നാടകവേദിയിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു.

അസൂയയാൽ ഒളിയമ്പെയ്തവരുണ്ട്. അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ അവൻ രാജകീയമായി മുന്നേറി. പക്ഷേ, ഇണയിൽനിന്ന് എന്തുകൊണ്ടോ വേർപിരിഞ്ഞു ജീവിക്കുന്ന ഒരു കലാകാരിയുടെ മുമ്പിൽ അവൻ അടിപതറി. അവന്റെ ഇണയിൽനിന്ന് അവനെ വേർപെടുത്തിയതും അവളാണ്.

അങ്ങനെ, പേരെടുത്തവൻ പേരുദോഷക്കാരനായി.

സ്നേഹത്തിന് അതിർവരമ്പുകളില്ല

ഫാ. കുര്യാക്കോസ് നരിതുകിൽ

രണ്ടാം ഭാഗം

1910 ഓഗസ്റ്റ് 26 ന് അന്നത്തെ യുഗോസ്ലാവിയ (ഇന്ന് ഉത്തരമാസി ഡോണിയ) സ്കോപിയെ എന്ന പട്ടണത്തിൽ അൽബേനിയൻ വംശജരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്ന് മദർ തെരേസ ഭുജാതയായി. പിറ്റേന്ന് ഓഗസ്റ്റ് 27 ന് ആഗസ് എന്ന പേരു നൽകിക്കൊണ്ട് കുഞ്ഞിനെ മാമ്മോദീസാ മുക്കി. പല പുസ്തകങ്ങളിലും മാമ്മോദീസാത്തിയതിയാണ് ജനനത്തിയതിയായി നൽകുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ മുഖ്യതീരത്തെയും കമ്മീഷണറായിരുന്ന നവീൻ ചൗള മദർ തെരേസയെപ്പറ്റി രചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് ഈ വിശദാംശം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (മദർ തെരേസ - നവീൻ ചൗള ഡി.സി. ബുക്സ് പേജ് 21). 1975 ൽ ഡൽഹി ലഫ്റ്റനന്റ് ഗവർണ്ണറുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാലം മുതൽ നവീൻ ചൗളയ്ക്ക് മദർ തെരേസയെ അറിയാം. മദറിന്റെ ദൗത്യം എന്തെന്നു വിശദമാക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് അദ്ദേഹം രചിച്ചത്. ഈ കൃതിയെ അവലംബിച്ച് മദറിനെപ്പറ്റി ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദിക്കട്ടെ.

ബാല്യകാലം, ദൈവവിളി

ആഗസ്തിന് മുത്ത ഒരു സഹോദരിയും സഹോദരനുമുണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്ക് എട്ടുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ പിതാവ് അന്തരിച്ചു. അമ്മ വസ്ത്രാലങ്കാരപ്പണികൾ നടത്തു ത്തും ഒരു തൊഴിൽശാലയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് കുടുംബം പോറ്റാനുള്ള വക സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ, അല്ലലില്ലാതെ ആഗസ് വളർന്നുവന്നു.

സ്കൂളിലും ഇടവകയിലും ആഗസ് സജീവസാന്നിധ്യമായിരുന്നു. മാതാവിന്റെ സൊല്യാലിറ്റിയിൽ അംഗമായിരുന്ന ആഗസ്തിന്, ബംഗാളിൽ 1925 മുതൽ മിഷൻവേലയിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന ഒരു യുഗോസ്ലാവിയൻ ഈശോസഭാദൈവദികന്റെ കത്തുകൾ വായിച്ചുകേൾക്കാൻ അവസരമുണ്ടായി. പത്രങ്ങളു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു മിഷനറിയായതിനുള്ള ആഗ്രഹം ആഗസ്തിൽ ജനിച്ചു. 18-ാം വയസ്സിൽ അതൊരു ഉറച്ച തീരുമാനമായി. അമ്മയുടെ അനുവാദത്തോടെ ബംഗാളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഐറിഷ് മഠത്തിൽ ചേരാനുള്ള അപേക്ഷ അയച്ചു. 1928 ൽ വീടനോടും നാടിനോടും യാത്രപറഞ്ഞ് ഇന്ത്യയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

ലൊരേത്തോ സന്യാസിനി

1931 മേയ് 24 ന് വ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്ത ആഗസ് അന്നുമുതൽ സിസ്റ്റർ തെരേസയായി. ലിസ്യൂവിലെ വിശുദ്ധ തെരേസിനെയാണ് മധ്യസ്ഥയായി സ്വീകരിച്ചത്. Therese എന്ന പേര് മറ്റൊരു സിസ്റ്റർ നേരത്തേ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ Teresa എന്ന സ്പാനിഷ് സ്പെലിംഗാണ് ആഗസ് സ്വീകരിച്ചത്. അതു കൊണ്ട് ആവിലായിലെ അമ്മത്രേസായല്ല തന്റെ സ്വർഗീയമധ്യസ്ഥ എന്ന് മദർ തെരേസയ്ക്കു പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. 1948 വരെ കൽക്കട്ടായിലുള്ള ലൊരേത്തോ സ്കൂളിൽ സിസ്റ്റർ തെരേസാ അധ്യാപികയും പ്രധാനാധ്യാപികയുമൊക്കെ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. മഠത്തിലെ ജീവിതം സി. തെരേസയ്ക്കു വളരെ സംതൃപ്തി നൽകിയിരുന്നു. ബംഗാളിലോഷ നന്നായി അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ബംഗാളിതെരേസ എന്ന

വിളിപ്പേരും ഉണ്ടായി. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് (1939-42) ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ ജപ്പാൻ സൈന്യം പ്രതിരോധത്തിലാക്കി. ബംഗാളിനു സമീപരാജ്യമായിരുന്ന ബർമ (മ്യാൻമർ) ജപ്പാൻ കാർ കീഴടക്കി. ബർമയിൽനിന്നുള്ള അതിവരവ് നിലച്ചു. ബംഗാ

ളിൽ വലിയ ക്ഷാമമുണ്ടായി. നാലുലക്ഷം പേരെങ്കിലും പട്ടിണികിടന്നു മരിച്ചു കാണുമെന്ന് നവീൻ ചൗള എഴുതുന്നുണ്ട് (പേജ് 46). ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ പാക്കിസ്ഥാന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന

“ഇന്ന് സമാധാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ധ്വംസകൻ ജനിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത നിരപരാധികളായ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നിലവിളിയാണ്. ഒരമ്മയ്ക്ക് അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലുള്ള സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ കൊല്ലാമെങ്കിൽ മനുഷ്യർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ കൊല്ലുന്നതിലെന്താണ് അതിശയം? ഗർഭച്ഛിദ്രം നിയമവിധേയമാക്കിയ രാജ്യങ്ങളാണ് ലോകത്തിലേക്കും വെച്ച് ഏറ്റവും ദരിദ്രരാജ്യങ്ങൾ.”

പുർവബംഗാളിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമായ പശ്ചിമബംഗാളിലേക്ക് അഭയാർഥിപ്രവാഹമായിരുന്നു. പത്തുലക്ഷം അഭയാർഥികളെങ്കിലും പശ്ചിമബംഗാളിലെത്തി. ഇതിനുപുറമെ വർഗീയലഹളയും കുട്ടക്കൊലയും അരങ്ങേറി. കൽക്കട്ടായിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ സ്കൂളിലെ കുട്ടികളിൽനിന്നും മറ്റും സിസ്റ്റർ തെരേസാ മനസ്സിലാക്കി.

ഈ ദരിദ്രരുടെ ഇടയിലാണ് താൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്ന ഉൾവിളി ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞയായിട്ടാണ് സി.

തെരേസ കണ്ടത്. ‘വിളിക്കുള്ളിലെ വിളി’ എന്നാണ് സിസ്റ്റർ തെരേസ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

കൽക്കട്ട രൂപതയുടെ മെത്രാനിൽ നിന്നും വത്തിക്കാണിൽനിന്നും ലൊരേത്തോ മഠാധികാരികളിൽനിന്നും അനുവാദം കിട്ടാൻ രണ്ടു വർഷമെടുത്തു. പിന്നീട് പാറ്റ്നയിൽ മെഡിക്കൽ മിഷൻ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ പക്കൽനിന്ന് അത്യാവശ്യ

മായ രോഗീപരിചരണപരിശീലനം നേടി. പാറ്റ്നയിൽനിന്ന് കൽക്കട്ടയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ സിസ്റ്റർ തെരേസാ തന്റെ കർമ്മഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങി. നീലക്കരയുള്ള വെള്ളസാരിയാണ് സി. തെരേസ സ്വീകരിച്ച യൂണിഫോം. അതിനു സാമ്യം കൽക്കട്ടയിലെ വീഥികൾ വൃത്തിയാക്കുന്ന തുപ്പുകാരുടെ യൂണിഫോമിനോടായിരുന്നു.

ദരിദ്രരിൽ ദരിദ്രയായി, ദൈവവിശ്വാസംമാത്രം കൈമുതലായിക്കരുതി സിസ്റ്റർ തെരേസ ചേരികളിലെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ചേരിവാസികളാണ് അവരെ മദർ എന്നു വിളിച്ചുതുടങ്ങിയത്. താമസിയാതെതന്നെ സഹായികളും സഹപ്രവർത്തകരും സമേയയാ വന്നെത്തി. അതിൽ ലൊരേത്തോമഠത്തിൽ നിന്നുള്ള സിസ്റ്റേഴ്സും സ്കൂളിൽ മദർ പഠിപ്പിച്ച കുട്ടികളും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ എല്ലാം അർദ്ദുതകരമായ വേഗത്തിലായിരുന്നു. ആസന്നമരണരെ കിടത്തി പരിചരിക്കാൻ കാളീക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന ഒരു ശാല മുനിസിപ്പാലിറ്റി അമ്മയ്ക്കു നൽകി. മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവരെ സ്നേഹിക്കുന്ന അമ്മയുടെ മുഖം കണ്ടിട്ടു മരിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു.

മിഷനറിസ് ഓഫ് ചാരിറ്റി എന്ന സന്യാസസഭയും ആരംഭിച്ചു. ബ്രദേഴ്സിന്റെ ഒരു ശാഖയും അതിനുണ്ടായി. ബംഗാളിലും മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമെല്ലാം ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കും മദറിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യാപിച്ചു.

തങ്ങളുടെ പരിചരണം ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയിലും ഈശോയെ കാണാൻ മദറിനും സഹപ്രവർത്തകർക്കും സാധിച്ചു. നവീൻ ചൗളയുടെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: “കൽക്കട്ടയിലെ തെരുവിൽനിന്നെടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന, മുഖത്തിന്റെ പകുതിയും എലികളും ഉറുമ്പും തിന്നുതീർത്ത അനാഥസ്ത്രീയിൽ പരിത്യ

ക്തനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ രൂപമാണ് അവർ ദർശിച്ചത്.” “കുഷ്ഠരോഗിയുടെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന വ്രണം തേച്ചുകഴുകുന്ന മദറിനെ നോക്കി എത്ര പണം തരാമെന്നു പറഞ്ഞാലും തങ്ങളതിനു തയ്യാറായില്ല എന്നു പറയുന്നവരോട് ‘ഞങ്ങളും തയ്യാറാവുകയില്ല’ എന്നാണ് മദറിന്റെ മറുപടി. പക്ഷേ, ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി ഞങ്ങളിതു ചെയ്യുന്നു” (മദർ തെരേസ നവീൻ ചൗള, പേജ് 19&20).

1990 ൽ നൂറിലധികം രാജ്യങ്ങളിലായി 456 കേന്ദ്രങ്ങളിലാണു മിഷനറിസ് ഓഫ് ചാരിറ്റി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. അതുപിന്നെയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. 4500 ലധികം സിസ്റ്റേഴ്സാണ് അമ്മയുടെ അതേ ചൈതന്യത്തോടെ ലോകമെമ്പാടും സേവനം ചെയ്തത്.

ഭാഷ അറിയാത്ത ഒരു പ്രശ്നമല്ലേ എന്ന ചോദ്യത്തിന്, ഒരാസനമരണനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കാൻ ഒരു ഭാഷയും വേണ്ടല്ലോ എന്നാണ് മദർ പറഞ്ഞിരുന്നത്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

1962 മുതൽ മദർ തെരേസയ്ക്ക് അവാർഡുകൾ ലഭിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രധാനമന്ത്രി ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റ് പത്മഭൂഷൺ നൽകി ആദരിച്ചു. 1950 ൽ ഇന്ത്യൻ പൗരത്വം സ്വീകരിച്ച മദറിന് ഇന്ത്യൻ ഡിപ്ലോമാറ്റിക് പാസ്പോർട്ട് നൽകി. ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേയിൽ സൗജന്യയാത്ര അനുവദിച്ചു. 1980 ൽ ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത ബഹുമതിയായ ഭാരതരത്നം സമ്മാനിച്ചു. ഇതിനും പുറമെ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ പേരിലുള്ള അന്തർദേശീയ പുരസ്കാരവും മദറിനു നൽകി. 1997 ൽ മദർ മരിച്ചപ്പോൾ ഐ.കെ. ഗുജ്റാൾ മന്ത്രിസഭയും പശ്ചിമബംഗാൾ ഗവണ്മെന്റും ചേർന്ന് സർവ്വവിധ ബഹുമതികളോടുകൂടി മദറിന്റെ മൃതസംസ്കാരം നടത്തി.

വി. പോൾ ആറാമൻ പാപ്പായും ജോൺപോൾ രണ്ടാമനും മദർ തെരേസായ്ക്ക് എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ലഭിക്കാവുന്ന എല്ലാ പുരസ്കാരങ്ങളും മദറിനെ തേടിയെത്തി. അതെല്ലാം പാവങ്ങൾക്കായി അവരുടെ പേരിൽ ഏറ്റുവാങ്ങി.

1979 ൽ സമാധാനത്തിനുള്ള നൊബേൽസമ്മാനം മദറിനു നൽകിയപ്പോൾ അതുവഴി നൊബേൽ സമ്മാനത്തിന്റെ യശസ്സാണ് ഉയർന്നതെന്ന് നിരീക്ഷകർ പ്രസ്താവിച്ചു. നൊബേൽസമ്മാനം ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട് 1979 ഡിസംബർ 10-ാം തീയതി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ മദർ തെരേസ തന്റെ ക്രൈസ്തവിശ്വാസവും ബോധ്യങ്ങളും ഏറ്റുപറഞ്ഞു: “ഇന്ന് സമാധാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ധ്വംസകൻ ജനിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത നിരപരാധികളായ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നിലവിളിയാണ്. ഒരമ്മയ്ക്ക് അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലുള്ള സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ കൊല്ലാമെങ്കിൽ മനുഷ്യർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ കൊല്ലുന്നതിലെന്താണ് അതിശയം? ഗർഭച്ഛിദ്രം നിയമവിധേയമാക്കിയ രാജ്യങ്ങളാണ് ലോകത്തിലേക്കും വെച്ച് ഏറ്റവും ദരിദ്രരാജ്യങ്ങൾ. അവർ ജനിക്കാത്ത കുഞ്ഞിനെ പേടിക്കുന്നു.” മദർ തെരേസയെ 2003 ഒക്ടോബർ 19 ന് ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻപാപ്പാ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. 2016 സെപ്റ്റംബർ 4 ന് ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പാ വിശുദ്ധയായും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

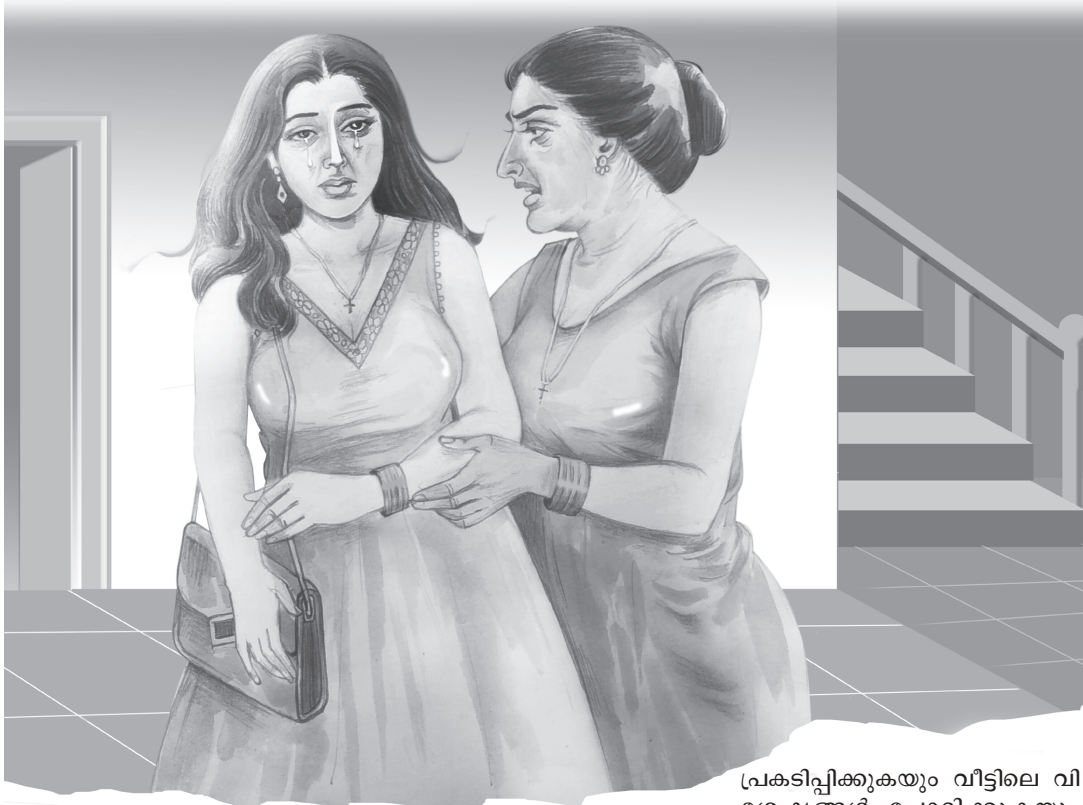
(അവസാനിച്ചു)

കഥാസാരം

ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചും സഹകരിച്ചും കഴിഞ്ഞ അയൽക്കാരായിരുന്നു സുസമ്മയും സിസിലിയും. 20 വർഷംമുമ്പ് സിസിലിയുടെ കുടുംബം വീടുവിറ്റ് ഹൈറേഞ്ചിലേക്കു പോയി. പിന്നീട് തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടായില്ല. സുസമ്മയുടെ മകൻ ജയേഷിന്റെ കല്യാണത്തിനു ക്ഷണിക്കാൻ സുസമ്മയും ജയേഷും സിസിലി താമസിക്കുന്ന കുറുക്കൻകുന്ന് എന്ന ഗ്രാമത്തിലെത്തി. ഭർത്താവിനെ ആന ചവിട്ടിക്കൊന്നതിനുശേഷം എട്ടുവർഷമായി സിസിലിയുടെ കുടുംബജീവിതം ദുരിതപൂർണ്ണമായിരുന്നു. സിസിലിയുടെ മകൾ എൽസയുടെ സംസാരവും പെരുമാറ്റവും ജയേഷിന് നന്നേ ഇഷ്ടമായി. ഒരു വണ്ടിയപകടത്തിൽ പരിക്കേറ്റ് കാലിന് സാധിനക്കുറവ് വന്നതിനാൽ മുടന്തിയാണ് എൽസ നടന്നിരുന്നത്. ജയേഷിന്റെ വിവാഹം നടന്നു. ഭാര്യ വർഷ മോഡേൺ ചിന്താഗതിക്കാരിയായതിനാൽ പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോകാൻ നന്നേ ബുദ്ധിമുട്ടി ജയേഷ്. എൽസയുടെ മുടന്തുമ്മാറ്റാനുള്ള സർജറിക്കായി പണം കൊടുക്കാമെന്ന് ജയേഷ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തെങ്കിലും വർഷ ഇടപെട്ട് അതു തടഞ്ഞു. വർഷ എൽസയോടു പരുഷമായി സംസാരിച്ചു. കുറുക്കൻകുന്ന് പള്ളി വികാരി ഫാ. മാത്യു കുരിശികൽ പണം സംഘടിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത് എൽസയുടെ കാലിന്റെ സർജറി നടത്തി. മുടന്തില്ലാതെ നടക്കാവുന്ന സ്ഥിതിയിലായി എൽസ. എൽസയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം, സർജറി നടത്തിയ ഡോക്ടർ മനു തോമസ് അവളുടെ വീടു സന്ദർശിച്ചു. സിസിലിയും എൽസയും ഡോക്ടർക്ക് നല്ല ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു സൽക്കരിച്ചു. (തുടർന്നു വായിക്കുക)

എൽസയുടെ കാലിന്റെ സർജറിക്കു പണം കൊടുക്കാൻ താൻ എടുത്ത തീരുമാനത്തിന് വർഷ തടസ്സം നിൽക്കുമെന്ന് ജയേഷ് ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു കാരണപ്രവൃത്തിയല്ലേ. പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമെന്നായിരുന്നു ചിന്ത. താൻ എൽസയെ ഇനി വിളിക്കാനേ പാടില്ലെന്നാണ് അവളുടെ നിർദ്ദേശം. വർഷ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു കാണും. സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് വർഷയോട് ഒന്നു പറയാമായിരുന്നു. അവിടെ തനിക്കൊരു പാളിച്ച പറ്റി. പറയാതിരുന്നത് അവളിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ ഉണ്ടാക്കിക്കാണും. ഉച്ചയ്ക്കു ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ സുസമ്മ ജയേഷിനോടു പറഞ്ഞു: “ആ സംഭവത്തിനുശേഷം സിസിലി എന്നെ വിളിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ വിളിക്കാറുള്ളതാ. എനിക്കങ്ങോട്ടും വിളിക്കാനൊരു മടി. പൊട്ടിത്തെറിച്ചാൽ എനിക്കതു താങ്ങാനുള്ള കരുത്തില്ല.” “എൽസ എന്നെയും വിളിച്ചിട്ടില്ല അമ്മേ. അവൾക്കും ഒരു പാട് വിഷമമായിരിക്കാണം. വർഷ ഇത്ര പരുഷമായിട്ടു പ്രതികരിക്കുമെന്ന് ഞാനൊരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ലേമ്മേ. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അങ്ങോട്ടു വിളിക്കാൻ മടിയാ. ഇനി വിളിച്ചുവന്നെങ്കിലും

അവളറിഞ്ഞാൽ അതുമതി ഈ ബന്ധം തകരാൻ.” “ആ കൊച്ചിന്റെ ഓപ്പറേഷൻ നടന്നുകാണുമോ?” “എങ്ങനെ നടക്കാൻ? ഞാൻ കൊടുക്കാനു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടല്ലേ ഡോക്ടർ ഫിക്സ് ചെയ്തത്. കിട്ടില്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ക്യാൻസലാക്കിക്കാണും.” “പപ്പയെക്കൊണ്ട് കൊടുപ്പിച്ചാലോ മോനേ?” “വേണ്ടമ്മേ. ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിൽ വർഷ അറിഞ്ഞാൽ അതു പ്രശ്നം വഷളാക്കുകയേയുള്ളൂ. അവൾക്കു പിന്നെ വാശികൂടും. എൽസയും ഞാനും തമ്മിൽ വഴിവിട്ട ബന്ധമുണ്ടെന്ന് അവൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കും. ഇപ്പത്തന്നെ അവൾക്കങ്ങനെ യൊരു സംശയമുണ്ട്. സാവകാശം എൽസയെ പറഞ്ഞു മനസ്സി

ലാക്കിട്ട് നമുക്ക് ആ സഹായം ചെയ്യാം.” “അതു സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല മോനേ.” “ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. എൽസയെക്കാൾ വലുത് എനിക്കെന്റെ ഭാര്യയല്ലേ? അവളുടെ ഇഷ്ടത്തിനല്ലേ മുൻഗണന കൊടുക്കേണ്ടത്. അതല്ലേ ഒരു ഭർത്താവിന്റെ കടമ?” “വർഷയോട് ഒന്നു ചോദിച്ചിട്ടു മതിയായിരുന്നു ഇങ്ങനൊരു വാഗ്ദാനം.” “അതെ. അവിടെൊരു തെറ്റുപറ്റിപ്പോയി എനിക്ക്.” ജയേഷ് എണീറ്റു കൈകഴുകിയിട്ട് മുറിയിലേക്കു പോയി ജോലിയിൽ മുഴുകി. രാത്രി എട്ടുമണിയായപ്പോൾ ജോലി കഴിഞ്ഞ് വർഷ വീട്ടിലെത്തി. പോർച്ചിൽ സ്കൂട്ടർ പാർക്കു ചെയ്തിട്ട് സിറ്റുട്ടിലേക്കു കയറി ബല്ലടിച്ചു. സുസമ്മയാണ് വാതിൽ തുറന്നത്. “ഓഹ, ഇന്നു നേരത്തേയണല്ലോ മോളേ. റോഡിൽ ബ്ലോക്കൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നോ?” “ബ്ലോക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനിത്തിരി നേരത്തേ ഇറങ്ങിയതാ അമ്മേ.” സ്വീകരണമുറിയിൽ പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ട് ജയേഷിന്റെ പപ്പ ജോസ് ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പപ്പയോട് അവളൊന്നും

നോവൽ 13

മിണ്ടിയില്ല. തിടുക്കത്തിൽ സ്റ്റേർ കേസ് കയറി മുകളിലത്തെ നിലയിലേക്കു പോയി. ജോസും സുസമ്മയും പരസ്പരം നോക്കി. സുസമ്മ മുഖം കൊണ്ട് എന്തോ ഗോഷ്ടി കാണിച്ചിട്ട് അടുക്കളയിലേക്കു പോയി.

അവൾ മറുപടി ഒതുക്കി. സുസമ്മയ്ക്ക് സങ്കടം വന്നു. ഇങ്ങനെ യൊരു മരുമകളെയായിരുന്നില്ല അവർ സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നത്. ജോലി കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിവന്ന് അമ്മേ എന്നു വിളിച്ചു കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും കൈയിൽപിടിച്ചു സ്നേഹം

ഇന്ത്യയിൽ കലയന്മാരി

“എനിക്കൊരു സംശയമുണ്ട്. എന്റെ വയറ്റിൽ ഒരു കുഞ്ഞ് ജന്മം കൊണ്ടിട്ടുണ്ടോന്ന്.” “സത്യംനോ?” ജയേഷിന്റെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. “സത്യം നോന്നറിയാൻ നമുക്ക് ശനിയാഴ്ച പോയി ഒരു പ്രശ്നസി ടെസ്റ്റ് നടത്തണം.” “ഷുവർ. റിസൾട്ട് പോസിറ്റീവായിരിക്കണമെന്നു നമുക്കു പ്രാർഥിക്കാം.” വർഷ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവളുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷമൊന്നും കാണാത്തപ്പോൾ ജയേഷ് ചോദിച്ചു: “നിനക്കെന്താ ഒരു സന്തോഷമില്ലാത്തപോലെ...” “സന്തോഷിക്കാൻ ഒന്നും ഉറപ്പായില്ലല്ലോ.” വർഷ കിടക്കയിലേക്കു ചാഞ്ഞു. ഒപ്പം ജയേഷും. അവളെ തന്നിലേക്കു ചേർത്തുപിടിച്ചിട്ട് ആ കവിളിൽ ഒരു മുത്തം നൽകി ജയേഷ്. ശനിയാഴ്ച ജയേഷും വർഷയും ആശുപത്രിയിൽപോയി ഡോക്ടറെ കണ്ടു. പ്രശ്നസി ടെസ്റ്റിന്റെ റിസൾട്ട് നോക്കിയിട്ട് ഡോക്ടർ എമിമി പറഞ്ഞു: “സന്തോഷവാർത്തയാ. വീട്ടിലേക്ക് ഒരതിഥികൂടി വരാൻ പോകുന്നു.” ജയേഷിനു തുള്ളിച്ചാടണമെന്നു തോന്നിപ്പോയി. വർഷയുടെ മുഖത്ത് മാറ്റമൊന്നും കണ്ടില്ല. ഡോക്ടർ കുറെ നിർദ്ദേശങ്ങളൊക്കെ കൊടുത്തിട്ട് രണ്ടുമുന്ന് ടാബ്ലറ്റ്സ് പ്രിസ്ക്രിപ്ഷൻ ചെയ്തു. മടക്കയാത്രയിൽ വർഷ ഒരു പാടൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. അവളുടെ മുഖഭാവം ജയേഷ് ശ്രദ്ധിച്ചു. “വർഷയ്ക്കെന്താ ഒരു സന്തോഷമില്ലാത്തേ?” “ഞാൻ കിടന്നു തുള്ളിച്ചാടണോ?” ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ലായിരുന്നു അങ്ങനെ ഒരു മറുപടി. ജയേഷ് പിന്നീടൊന്നും മിണ്ടിയില്ല. വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അമ്മ സിറ്റുട്ടിൽ കാത്തുനില്പുണ്ടായിരുന്നു. ജയേഷ് ഫോണിൽ വിളിച്ച് നേരത്തേതന്നെ സന്തോഷവാർത്ത പറഞ്ഞിരുന്നു. “എന്റെ പ്രാർഥന ദൈവം കേട്ടു.” സുസമ്മ വന്ന് വർഷയുടെ കൈപിടിച്ചു. അവളെ ചേർത്തുപിടിച്ചു കവിളിൽ ഒരുമ്മ നൽകി. “ഇനി ഒരുപാടു ശ്രദ്ധിക്കണം കേട്ടോ. ജോലിക്കു സ്കൂട്ടറിൽ പോകണ്ട. കാരെടുത്തു പൊക്കോ. കുണ്ടും കുഴിയുമുള്ള റോഡല്ലേ.” “ഉം.” വർഷ തലകുലുക്കി. മുറിയിൽ ചെന്ന് വേഷം മാറിയിട്ട് അവൾ ഒരു ഗ്ലാസ് വെള്ളം എടുത്തു കുടിച്ചു. ശേഷം 14-ാം പേജിൽ

പ്രകടിപ്പിക്കുകയും വീട്ടിലെ വിശേഷങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും അടുക്കളജോലിയിൽ സഹായിക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു മനസ്സിൽ. സ്വപ്നവും യാഥാർഥ്യവും തമ്മിൽ എന്തുമാത്രം അന്തരം എന്നു സുസമ്മ ഓർത്തു. വേഗം ഭക്ഷണം കഴിച്ച് എണീറ്റ് കൈകഴുകി തുടച്ചിട്ട് വർഷ ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ പടികൾ കയറി മുകളിലേക്കു പോയി. ജയേഷ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു തീർന്നിരുന്നില്ല. അവന്റെ സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ സുസമ്മ ചുമലിൽ തട്ടി സമാധാനിപ്പിച്ചു. “സാരമില്ലെടാ. സാവകാശം എല്ലാം നേരേയാകും. ഞാനെന്നും പ്രാർഥിക്കുന്നുണ്ട്.” സുസമ്മയുടെ ശബ്ദം ഇടറിയിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ജയേഷ് മുറിയിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ വർഷ ആരോടോ ഫോണിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ജയേഷിനെ കണ്ടതും സംഭാഷണം നിറുത്തിയിട്ട് ഫോൺ മേശപ്പുറത്തേക്കു വച്ചു. ജയേഷ് കട്ടിലിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ തോളിൽ കൈവച്ചു കൊണ്ട് വർഷ പറഞ്ഞു: “അതേയ്... ഞാനൊരു കാര്യം പറയട്ടെ?” “ഉം?” ജയേഷ് തിരിഞ്ഞ് അവളെ നോക്കി.

ഡോ. ജിജി തോമസ്

ആ സ്ത്രീയും മകളും പുതിയതായി എത്തിയ മരുമോനെയും അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും കൂടി എന്റെ അടുത്തെത്തിയത് ആരെയാക്കെയോ നന്നാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. മകളുടെ പേര് മറിയം. കല്യാണം കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ. ആദ്യരാത്രിയുടെ പേരു പറഞ്ഞു മരുമകൻ തന്റെ മകളോടു വളരെ മേച്ചുമായി പെരുമാറിയെന്നാണ് അമ്മയുടെ പരാതി. ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞു? അവൾ വന്നു പറഞ്ഞോ? അതോ, നിങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞോ?” “ഞാൻ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു സാർ. എന്റെ മോൾ ഒരു ന്യൂപുരുഷന്റെ കൂടെ കിടക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് എന്തു സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ അറിയേണ്ട സാർ?” അവരുടെ ഉത്തരം കേട്ടപ്പോൾ

കുടുംബം കലക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ

എനിക്കുണ്ടായ അമർഷം പുറമേ പ്രകടിപ്പിക്കാതെ അവരെ

ഞാനൊരു കോമാളിയായി ചിത്രീകരിച്ചു. കാരണം, അല്പം ബുദ്ധിയും ഇത്തിരി വിവേകവുമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ഈ സ്ത്രീയോടു വെറുപ്പുതോന്നും. സത്യത്തിൽ നന്നാവേണ്ടത് അവർതന്നെയാണ് എന്ന ബോധ്യം അവരിൽ ജനിപ്പിക്കാൻ കൗൺസലർ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ നന്നായി പണിയെടുക്കേണ്ടിവന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ ഈ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവിനു സാമാന്യവിവരവും തിരിച്ചറിവുമുണ്ടായിരുന്നു. മകൾക്ക് ഭാര്യ എന്ന നിലയിലേക്കുയരാൻ അമ്മ അവസരം നൽകുന്നില്ലായെന്ന സത്യവും ഇദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായിരുന്നു. **മകളുടെ ഭർത്താവിനെതിരായി അമ്മ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ:**

1. മരുമോൻ മകളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.
 2. അവൻ അവളെക്കൊണ്ട് മേച്ചുമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുന്നു.
 3. മരുമോൻ കിടപ്പുമുറിയിൽ മോളോടു ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ മരുമോന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അറിയാറില്ല.
 4. മോൾ കെട്ടിച്ചുവിട്ട വീട്ടിൽ നിൽക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.
- മേൽസൂചിപ്പിച്ച പ്രശ്നങ്ങളെ കീറിമുറിച്ച് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായത് ഇവയെല്ലാം അമ്മയുടെ സൂഷ്ടികളായിരുന്നുവെന്നാണ്. മകൾക്കു വ്യക്തിപരമായി യാതൊരു പരാതികളുമില്ല. അവൾക്കു തന്റെ ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ച് നല്ലതുമാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് അമ്മ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പ്രതികരിക്കുന്നു? ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ അമ്മയിലുള്ള ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ചുരുളഴിഞ്ഞു.
1. ഈ സ്ത്രീ അവരുടെ ചെറുപ്പകാലത്ത് ലൈംഗികാതിക്രമത്തിനു വിധേയയായിരുന്നു. അതിൽനിന്നു പെരുമാറ്റവൈകൃതങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു.
 2. ഇവർക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതരം വ്യക്തിത്വവൈകല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.
 3. ആധിപത്യമനോഭാവം ഇവരിൽ

നിഴലിച്ചിരുന്നു.
4. മകളോടുള്ള അമിതസ്നേഹവും ഉൽകണ്ഠയും.
തനിക്ക് ഈ നാലു പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന ബോധ്യം അവർക്കില്ലായിരുന്നു. അതായിരുന്നു അവരുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്രശ്നവും. മേൽസൂചിപ്പിച്ച പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഭാഗമായി തന്റെ മകൾ ലൈംഗികപീഡനത്തിനു വിധേയയാകാമെന്നും, തന്റെ മോളെ സംരക്ഷിക്കാൻ തനിക്കുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും, താൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണു ശരിയെന്നും, തന്റെ മോൾ തന്റെ കരവലയത്തിൽത്തന്നെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി മകളുടെ വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലയിലും അവർ അമിതമായി ഇടപെട്ട് ഇല്ലാത്ത പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കി മോളെ വിവാഹമോചനത്തിന്റെ വക്കിലെത്തിച്ചു.
അമ്മയുടെ പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ ഈ കുടുംബങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്നു മനസ്സിലായതോടെ മുഖ്യമായും അവരുടെ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കാണുക എന്നതായിരുന്നു കൗൺസലിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതോടെ പ്രശ്നപരിഹാരം എളുപ്പമായി. കൂടെ ഒരു സൈക്യാട്രിസ്റ്റിന്റെ സേവനവും ആവശ്യമായിരുന്നു. **പ്രശ്നങ്ങൾ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു?**
മറിയത്തിന്റെ അമ്മ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രശ്നം സങ്കീർണ്ണമാകാതിരുന്നത് മകളുടെ ഭർത്താവിടുകാരുടെ വിവേകപൂർവകമായ ഇടപെടൽകൊണ്ടാണ്. മറിയത്തിന്റെ അമ്മ കൗൺസലിങ്ങിനു പോകണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അതു തന്മയതന്തോടെ അംഗീകരിച്ചു. മറിയത്തിന്റെ അമ്മ പ്രതികരിച്ചിരുന്നത് മകളുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാർ കൗൺസലിങ്ങിനു തയ്യാറാകില്ലെന്നും അത് അവർക്കെതിരേ പ്രയോഗിക്കാമെന്നുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതു നടന്നില്ല എന്നുമാത്രമല്ല, യഥാർഥ 'പ്രതി' പിടിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയുമായി! ഇതോടൊപ്പം മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും മറിയത്തിന്റെയും മനസ്സുകളിലുണ്ടായ മുറി

വുണക്കുകയുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ എല്ലാം ശുഭപ്രത്യയമായിരുന്നു. ഈയൊരു കൗൺസലിങ്ങിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ ചില ആശയങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

1. ഹൈസ്കൂൾതലം മുതൽ വൈവാഹിക, കുടുംബജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് കുട്ടികളെ ബോധവാന്മാരാക്കുക.
2. മതസ്ഥാപനങ്ങൾ, സാംസ്കാ

രികകേന്ദ്രങ്ങൾ, മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ കേന്ദ്രീകരിച്ച് വിവാഹം കഴിച്ചവരും കഴിക്കാൻ പോകുന്ന വരുമാന യുവതീയുവാക്കളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു ബോധവൽകരണം നൽകുക.
വിവാഹിതരുടെ മാതാപിതാക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ:

- a. മകൻ/മകൾ വിവാഹം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവരെ ഭർത്താവും ഭാര്യയുമായി ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുക.
- b. വിവാഹിതരുടെ സ്വകാര്യതയിൽ അത്യാവശ്യസന്ദർഭങ്ങളിലൊഴിച്ചു മാതാപിതാക്കൾ ഇടപെടരുത്.
- c. മകൻ/മകൾ വിവാഹം കഴിച്ച് വീട്ടിൽനിന്നു മാറുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള ശൂന്യതയെ ക്രിയാത്മകമായി മറികടക്കാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.
- d. ഭർത്താവിന്റെയും ഭാര്യയുടെയും മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും പഠിപ്പിക്കുക.
- e. മദ്യപാനംപോലുള്ള അടിമത്തങ്ങളെ ചികിത്സിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. മാനസിക, ശാരീരികപ്രശ്നങ്ങൾ പങ്കാളിക്കുണ്ടായാൽ കാലതാമസം കൂടാതെ ചികിത്സിക്കുക.
- f. പങ്കാളി മരണമടഞ്ഞാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പങ്കാളിയെ ശ്രദ്ധയോടെ പരിപാലിക്കുക.
- g. വിവാഹം കഴിച്ചുവന്നിരിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയെ (ചില സാഹചര്യത്തിൽ ആൺകുട്ടിയെ) സ്വന്തമായി കാണുക.
- h. പങ്കാളി അപമാനിക്കപ്പെടുന്നില്ലായെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക.
- i. പരസ്പരം നന്മകൾ കാണാൻ പങ്കാളികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

മേൽസൂചിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്കു വേണ്ടി ചെയ്യുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കളിൽത്തന്നെ മാറ്റം സംഭവിക്കുകയും അവർ റോൾമോഡലുകളായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഫാ. അരുൾദാസിന്റെ 25-ാം രക്തസാക്ഷിത്വവാർഷികം

ഭൂവനേശ്വർ: രക്തസാക്ഷി ഫാ. അരുൾദാസിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 25-ാം ചരമവാർഷികദിനത്തിൽ ആയിരങ്ങൾ സ്തംഭനം ജപി അർപ്പിച്ചു.
ഒഡീഷയിലെ ബാലസോർ രൂപതയിൽപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥനപ്രദേശമായ ജാമുബാനിയിൽ നടന്ന 25-ാം രക്തസാക്ഷിത്വവാർഷികദിനചരണത്തിൽ നാലായിരത്തോളം വിശ്വാസികൾ പങ്കെടുത്തു. ഈശോയുടെ ജീവിതത്തെ അടുത്തറിഞ്ഞ് അനുഗമിച്ച വ്യക്തിയാണ് ഫാ. അരുൾദാസെന്നും ഈശോയെപ്പോലെ നല്ലിടയനായി പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നും വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു വചനസന്ദേശം നൽകിയ ബാലസോർ ബിഷപ്പ് ഡോ. വർഗീസ് തോട്ടംകര പറഞ്ഞു. 50 വൈദികർ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു. രൂപതയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വൈദികരും സന്നദ്ധരും വിശ്വാസികളും ചടങ്ങിൽ പങ്കാളികളായി.

'ഹൊ' വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആദിവാസികൾ കൂടുതലായി അധിവസിക്കുന്ന ഒഡീഷയിലെ മയൂർബഞ്ച് ജില്ലയിലെ ജാമുബാനിയിൽ 1999 സെപ്റ്റംബർ ഒന്നിന് അവിടത്തെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിനു വേണ്ടി വിശുദ്ധകുർബാന അർപ്പിക്കാനെത്തിയതായിരുന്നു 33 കാരനായിരുന്ന ഫാ. അരുൾദാസ്.

വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചു ഭക്ഷണവും കഴിച്ചശേഷം പ്രാദേശികജനത അവരുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെകൂടി ഭാഗമായ നൃത്തവും പാട്ടുമായി ആഘോഷത്തിലായി. ഇതിനിടെ സ്ഥലത്തെത്തിയ പതിനഞ്ചിലധികം വരുന്ന അക്രമികൾ നൃത്തം ചെയ്യുന്നവരെ വളഞ്ഞശേഷം ഫാ. അരുൾദാസിനെയും സഹായി കാത്തേസിങ് ഗുൺഷിയെയും ആക്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അക്രമികളെ കണ്ട് ഇറങ്ങിയോടി മരങ്ങൾക്കിടയിൽ മരഞ്ഞ ഫാ. അരുൾദാസിനെ അക്രമികളിലൊരാൾ പിന്തുടർന്ന് അമ്പെയ്താണു കൊലപ്പെടുത്തിയത്. ജാമുബാനിയിലെ സാമൂഹികവിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടു സേവനം ചെയ്തുവരികയായിരുന്നു ഫാ. അരുൾദാസ്. കുറച്ചു പുസ്തകങ്ങളും ഒരു പോക്കറ്റ് റേഡിയോയുംമാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം.

എളിയയുടെ മാതൃകയായിരുന്ന ഫാ. അരുൾദാസിനു ഹൃദയകാലംകൊണ്ട് 'ഹൊ' ജനതയുടെ ഹൃദയം കീഴടക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 'എന്റെ ഹൃദയം എപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ നീതിക്കുവേണ്ടിയാണു നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും നിങ്ങൾക്കു നീതി ലഭിക്കുവരെ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകുമെന്നും അദ്ദേഹം 'ഹൊ' ജനതയോടു പറയുമായിരുന്നു.

ഫാ. അരുൾദാസ് കൊലപ്പെടുമ്പോൾ കേവലം 18 'ഹൊ' കുടുംബങ്ങളാണ് ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളായി പ്രദേശത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പ്രദേശത്തെ ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങളുടെ എണ്ണം 400 ആയി ഉയർന്നതായി ഫാ. അരുൾദാസിന്റെ ജീവചരിത്രം രചിച്ച ഫാ. വർഗീസ് പുതുമാറ്റം പറഞ്ഞു.

പൈതൃകമായി ലഭിച്ച നിധി

അനുഭവങ്ങളേ നന്ദി

സി. എൽ. ജോസ്

ഒരുപാടു ദുഃഖവും ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു എന്റെ ബാല്യവും കൗമാരവും. തെല്ലും സാമ്പത്തികശേഷിയുമില്ലാത്ത കുടുംബം. അപ്പൻ ഒരു കൊച്ചുജോലി. വാടകപ്പുരയിൽ താമസം. സമ്പത്തിൽ ദരിദ്രനായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവഭക്തിയിലും സർഗ്ഗങ്ങളിലും സമ്പന്നനായിരുന്നു എന്റെ പിതാവ്. അമ്പത്തറു വയസ്സായപ്പോഴേക്കും അപ്പൻ മരിച്ചു. എനിക്കു മുപ്പതു വയസ്സ്. തൃശൂരിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ ചിട്ടി(കുറി)ക്കമ്പനിയിലെ ഉദ്യോഗവും നാടകരചനയുമായിരുന്നു മുത്തമകനായ എന്റെ വരുമാനമാർഗ്ഗം.

മാതാപിതാക്കൾ തെളിച്ചവഴിയിലൂടെ മക്കളായ ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു. അവരുടെ ജീവിതം ഞങ്ങൾക്കു വിലപ്പെട്ട മാതൃകയായി. പിന്നീട് ഞാൻ വിവാഹിതനായി. ഞാനും സഹധർമ്മിണി ലിസിയും എന്റെ മക്കൾക്കു മാതൃകയായി. എനിക്ക് മൂന്നുമക്കൾ. മുത്തതു ക്ഷേമി; താഴെ രണ്ട് ആൾമക്കൾ.

ഞാനും ലിസിയും ഞങ്ങളുടെ പരിധിയിലും പരിമിതിയിലും നിന്നുകൊണ്ട് അവരെ വളർത്തി, സ്നേഹിച്ചു, നയിച്ചു, നിയന്ത്രിച്ചു, മാതൃകയായി ജീവിച്ചു. ജന്മദിനങ്ങളിൽ അവർക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചു. ഇതിനകം നാടകരചനയ്ക്കു ഞാനേറെ പ്രസിദ്ധമായി.

മക്കൾ കുറച്ചു മുതിർന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഞാനവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളും കഥകളും മഹാനാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളുമൊക്കെ വായിച്ചോളൂ. നല്ലത്. എന്നാൽ, ഞാനും അമ്മയും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ജീവിതം കാഴ്ചവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ജീവിതം നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രധാന പാഠപുസ്തകമാണ്.”

അവർ മൂന്നുപേരും കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. ബിരുദമെടുത്തശേഷം യഥാകാലം വിവാഹിതരായി. ക്ഷേമിയും ഭർത്താവ് ജോസിയും താമസിക്കുന്നതു കോഴിക്കോടാണ്. അവർക്ക് മൂന്നു മക്കൾ. എന്റെ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ലഭിച്ച ആത്മീയമൂല്യങ്ങളും വിശ്വാസചൈതന്യവും പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടു ഞാനും ലിസിയും മക്കളും മുന്നോട്ടുനീങ്ങുന്നു. പൈതൃകമായി ലഭിച്ച നിധിപോ

ലെ ഈ ഊർജ്ജവും വെളിച്ചവും എന്റെ എല്ലാ മക്കളും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ഇത്രയും എഴുതിയത് ഒരു അനുഭവം കുറിക്കാനാണ്. ക്ഷേമിയുടെയും ജോസിയുടെയും മുത്തമകൾ - എന്റെ കൊച്ചുമകൾ - സുനിത എസ്.എസ്.എൽ.സിയ്ക്കു പഠിക്കുന്ന കാലം. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് കിട്ടുമെന്ന് അവൾക്കുറപ്പുണ്ട്. എന്നാലും പരീക്ഷക്കാലമടുത്തതോടെ അവൾക്ക് ആശങ്ക, വെപ്രാളം, ടെൻഷൻ! ഉദ്ദേശിച്ച മാർക്ക് കിട്ടാതെപോകുമോ?

പരീക്ഷയുടെ ദിവസമായി. ഒന്നാം ദിവസം പരീക്ഷയ്ക്കു പോകുന്ന സമയം. അവൾ യേശുവിന്റെ ചിത്രത്തിനുമുമ്പിൽ നിന്നു പരീക്ഷയ്ക്കൊരുക്കമായി

പിന്നെ പ്രാർഥന നയിച്ചത് ക്ഷേമിയാണ്.

“യേശുവേ! ഞങ്ങളുടെ മോളു എസ്.എസ്.എൽ.സി. പരീക്ഷയെഴുതാൻ പോകുന്നു. അനുഗ്രഹിക്കണം! ഇന്നേദിവസം അഞ്ചുലക്ഷത്തോളം കുട്ടികൾ പരീക്ഷയെഴുന്നുണ്ട്. അവരെയും അനുഗ്രഹിക്കണം!(സ്രവമിടറി ഹൃദയസ്ഫർശിയായി) യേശുവേ! ഈ മോളു അവളുടെ അമ്മയായ എന്നെ വിളിച്ച് അരികെ നിർത്തി പ്രാർഥിക്കുന്നു. ഇന്നേദിവസം പരീക്ഷയെഴുതുന്ന കുട്ടികളിൽ ഇതുപോലെ സ്വന്തം അമ്മയെ വിളിച്ച് അരികെ നിർത്തി പ്രാർഥിക്കാൻ ഭാഗ്യമില്ലാത്ത, അമ്മമാരില്ലാത്ത ഒരുപാടു കുട്ടികൾ ഉണ്ടാവും. യേശുവേ! അവരെക്കൂടി

പ്രാർഥന സ്വയം ചെയ്തില്ല. ജോസിയും അരികിലുണ്ട്. തുടർന്ന് അവൾ അമ്മയെ (ക്ഷേമിയെ) വിളിച്ചു. “അമ്മച്ചീ, ഞാൻ പരീക്ഷയ്ക്കു പോവ്വാ. വാ, പ്രാർഥിക്കാ.”

അതുകേട്ട ക്ഷേമിയുടെ മകുപടി: “മോളേ, നിനക്കുവേണ്ടി

“നിങ്ങൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളും കഥകളും മഹാനാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളുമൊക്കെ വായിച്ചോളൂ. നല്ലത്. എന്നാൽ, ഞാനും അമ്മയും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ജീവിതം കാഴ്ചവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ജീവിതം നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രധാനപാഠപുസ്തകമാണ്.”

മാസങ്ങളായിട്ടു ഞാൻ പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. ധൈര്യമായിട്ടു പോ!”

ആ മറുപടി സുനിതയ്ക്ക് തെല്ലും തൃപ്തിയായില്ല. അക്ഷമയോടെ അവൾ വിളിച്ചു: “വാ അമ്മച്ചീ!”

“വാ, അമ്മച്ചീ” എന്ന വിളി ഒരു മുഴക്കംപോലെ കേട്ടതോടെ അടുക്കളയിലെ പണി നിർത്തി വച്ച് ക്ഷേമി ഓടിയെത്തി. “വാ, അമ്മച്ചീ!” എന്ന ശക്തമായ വിളിയാണ് അതിനു പ്രചോദനം. മൂന്നുപേരും തിരുഹൃദയചിത്രത്തിൽ നോക്കി കൈകൾകുപ്പി.

അനുഗ്രഹിക്കണമേ!” ഉള്ളിൽ തട്ടിയുള്ള ഈ പ്രാർഥന കഴിഞ്ഞതോടെ ക്ഷേമി കരയുന്നു. ജോസിയുടെയും കൊച്ചുമോളുടെയും കണ്ണുകൾ നിറയുന്നു. നിറമിഴികൾ തുടച്ചിട്ടാണ് സുനിതമോൾ അന്നു പരീക്ഷയ്ക്കു പോയത്. അങ്ങനെ പരീക്ഷകൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. മേയ് മാസത്തിൽ റിസൾട്ടു വന്നു. 360 പ്രതീക്ഷിച്ച സുനിതമോൾക്ക് ലഭിച്ച മാർക്ക് 517.

തിരതല്ലുന്ന ആഹ്ലാദത്തോടെ സുനിതമോൾ കോഴിക്കോട്ടു നിന്ന് എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു.

“അപ്പാപ്പാ, എന്റെ റിസൾട്ടു വന്നു. എനിക്ക് 517 മാർക്ക്.

“വെരിഗുഡ്. മൈ ഹാർട്ടി കൺഗ്രാച്ചുലേഷൻസ്!”

തുടർന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു: “360 മാർക്ക് മോളു പഠിച്ചതിനുള്ളത്. ബാക്കിയുള്ള മാർക്ക് മുഴുവൻ മോളുടെ അമ്മ മറ്റുള്ള കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പങ്കുവെച്ചു പ്രാർഥിച്ചില്ലേ, അതിനു ദൈവം തന്ന സമ്മാനമാണ്.”

പിന്നീട് അവർ കുടുംബസമേതം തൃശൂർക്കു വന്നപ്പോൾ ക്ഷേമിയോടു ചോദിച്ചു: “മോളേ, നിനക്ക് എങ്ങനെയാണ് ആ സമയത്ത് അങ്ങനെ പ്രാർഥിക്കാൻ തോന്നിയത്?”

“എനിക്കറിയില്ല അപ്പച്ചാ. ‘വാ, അമ്മച്ചീ’ എന്ന സുനിതയുടെ ഉറച്ചുസ്രവത്തിലുള്ള വിളി കേട്ടപ്പോൾ, പെട്ടെന്നു മിന്നലുപോലെ എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നി. സുനിതയ്ക്കു അമ്മയുള്ള തുകൊണ്ടല്ലേ അങ്ങനെ വിളിക്കാൻ പറ്റിയത്.”

മനസ്സിൽ കുളിരുപാകിയ വിശദീകരണം കേട്ടു വിസ്മയഭാവത്തോടെ ഞാൻ ക്ഷേമിയെ അകമഴിഞ്ഞ് അഭിനന്ദിച്ചു. ■

കിഴക്കൻ കാറ്റ്

11-ാം പേജ് തുടർച്ച

“ഹുഡ് ഇനി നന്നായിട്ടു കഴിക്കണം. അതും സമയത്ത് കഴിക്കണം. ധാരാളം ഫ്രൂട്ട്സും നട്ടുസുമൊക്കെ വാങ്ങിക്കഴിക്കണം. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതൊക്കെ ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ.”

ജയേഷ് കസേരയിലേക്കു ചാരിയിരുന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

വർഷ കട്ടിലിൽ വന്നിരുന്ന് ഇടതുകൈ ബെഡിൽ ഊന്നിയിട്ട് പറഞ്ഞു:

“സത്യം പറയട്ടെ; റിസൾട്ട് നെഗറ്റീവ് ആയിരിക്കണമെന്നാണോ പ്രാർഥിച്ചത്. ഇപ്പം ഒരു കുഞ്ഞു വേണ്ടായിരുന്നു.”

“കുഞ്ഞു വേണ്ടേ? അതെന്താ?”

“കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ട് ആറു മാസമല്ലേ ആയുള്ളൂ. ഒരു വർഷമെങ്കിലും ഒന്ന് അടിച്ചുപൊളിച്ചു നടന്നിട്ടു മതിയായിരുന്നു കുഞ്ഞ്. എന്റെ കണക്കുകൂട്ടലല്ലോ തെറ്റി. തീർന്നില്ലേ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം? ഇപ്പ നടക്കുന്ന പോലെ എനിക്ക് ഇനി നടക്കാൻ പറ്റോ? വയറും വീർപ്പിച്ചു നടക്കുന്ന കാര്യം ഓർക്കാതെ വയ്യ. പ്രസവിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ വയറും ചാടി തടീം കുടി ആകെ ബോറാകും. പിന്നാലും തിരിഞ്ഞു നോക്കില്ലേ.”

“എല്ലാ പെണ്ണുങ്ങളും അങ്ങനല്ലേ? ഒരു കുഞ്ഞിനെ കിട്ടുവഴല്ലേ അവരുടെ സന്തോഷം കൂടുന്നത്. ദൈവം തന്ന ആ സമ്മാനത്തിനു നന്ദി പറയുവല്ലേ വേണ്ടത്?”

“നന്ദി, കുന്തം. ആണുങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെടാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. ദുരിതം മുഴുവൻ പെണ്ണുങ്ങൾക്കല്ലേ. അടുത്തവർഷം എനിക്കു പ്രമോഷൻ കിട്ടാനുള്ളതാ. ലീവെടുത്താൽ അതു നഷ്ടമാകും.”

“പ്രമോഷൻ പോയാ പോട്ടെ. കുഞ്ഞല്ലേ വലുത്. നമുക്കു ജീവിക്കാനുള്ള ശമ്പളമുണ്ടല്ലോ. ഒരു കുഞ്ഞില്ലാത്തതിന്റെ ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്ന എന്തുമത്രം ദമ്പതികളുണ്ടെന്ന് നീയൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കിക്കേ. ദൈവം തന്ന ഈ സമ്മാനം നമ്മൾ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കണം. വേണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ പിന്നീടു നമുക്ക് ഒന്നും കിട്ടിയെന്നു വരില്ലേ.”

“ഓ... പിന്നെ... അബോർഷൻ നടത്തുന്നവർക്കൊന്നും പിന്നെ കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടാവില്ലപോലും. ജയേഷ് ഒരമ്പതുവർഷം മുമ്പു ജീവിക്കേണ്ട ആളായിരുന്നു. ഇപ്പഴത്തെ പെണ്ണുങ്ങളെക്കുറിച്ചൊന്നും വലു വിവരമില്ല അല്ലേ.”

“അബോർഷൻ നടത്താനാണോ നിന്റെ ഉദ്ദേശം?”

“എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.”

“അങ്ങനെ യൊരു ചിന്ത ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിപ്പഴേ മനസ്സിന്നു കളഞ്ഞേക്ക്. എന്റെ കുഞ്ഞിനെ കൊല്ലാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല.” ഉറച്ചതായിരുന്നു ജയേഷിന്റെ വാക്കുകൾ.

വർഷ പിന്നൊന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവൾ കട്ടിലിൽ കയറി

കമിഴ്ന്നു കിടന്നു. ജയേഷ് നോക്കിയപ്പോൾ മിഴികളടച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

പിറ്റേന്ന് അവൾ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കു പോയി. ജയേഷിനെ കൂടാതെ തനിയെയാണു പോയത്.

ചെന്നു കയറിയതേ കരഞ്ഞു പിഴിഞ്ഞ് അമ്മയോട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു.

“ഇങ്ങനെ കരയാൻ മാത്രം ഇപ്പം എന്താ ഉണ്ടായേ? ഉടനെ ഒരു കുഞ്ഞുവേണ്ടെങ്കിൽ അബോർഷൻ നടത്താലോ. അതൊന്നും ഒരു പാപമല്ലല്ലോ ഇക്കാലത്ത്. നിന്റെ ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ട് പറ്റിയതല്ലേ. നീ ശ്രദ്ധിക്കണമായിരുന്നു.”

“പ്രിക്കോഷൻ എടുത്തതാ. പക്ഷേ, എങ്ങനെയോ സംഭവിച്ചു പോയി.” വർഷ കണ്ണു തുടച്ചു.

“ആഗ്രഹിക്കാത്ത നേരത്ത് ഒരു കുഞ്ഞുണ്ടായാലും ശരിയായില്ല. നമുക്കിതു വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാം.”

“അതിന് ജയേഷ് സമ്മതിക്കണ്ടേ? ആ മനുഷ്യൻ ഒരു പഴഞ്ചന. എല്ലാം പാപമാണു വിചാരിക്കുന്ന ഒരു കോതൻ. എനിക്കു ചേരുന്ന ഒരു ഹസ്ബന്റേയല്ലേ.”

“അതു ഞങ്ങളിവിടെ പറയാറുണ്ട്. എന്തു ചെയ്യാം. കല്യാണം കഴിഞ്ഞുപോയില്ലേ. പൊതുത്തപ്പെട്ടു പോകാൻ നോക്ക് മോളേ. അല്ലാതിപ്പം ന്താ ചെയ്വാ.”

“അമ്മ ജയേഷിനെ പറഞ്ഞൊന്നു സമ്മതിപ്പിക്കോ?”

“ഒരമ്മ എന്ന നിലയിൽ എനിക്കെങ്ങനെയോ മോളേ അതു പറയാൻ പറ്റാ? ജയേഷ് അറിയാതെ നമുക്കു കാര്യം നടത്താനേ.”

“അതെങ്ങനെ?” വർഷയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു.

“ഡോക്ടർ എലിസബത്ത് ചെറിയാൻ നമ്മുടെ ഫാലിമി സുഹൃത്തല്ലേ. ഇരുപെട്ടെന്ന് അതേ അവരുടെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ നമുക്കിതു ചെയ്യാം. നീ സമാധാനമായിട്ടിരിക്ക്.”

“ജയേഷിനോട് എന്തു പറയും?”

“ഒരു ദിവസം നീ ഇവിടെ വരുമ്പോ ബാത്ത്റൂമിൽ വീണ് സ്ലിഡിങ് ഉണ്ടായിരുന്നു പറയണം. ബാക്കിയൊക്കെ അവൻ ആശുപത്രിയിൽ വരുമ്പോ എലിസബത്തു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞോളൂ.”

“അമ്മേടെ ബുദ്ധി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.”

വർഷയുടെ മുഖത്ത് ചിരി തെളിഞ്ഞു.

“അതാവുമ്പോ ഇലയ്ക്കും മുളുനും കേടില്ലാതെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാം. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം; നീ ഇനി അവന്റെ മുമ്പിൽ സങ്കടം കാണിച്ചോണ്ടിരിക്കരുത്. കുഞ്ഞുണ്ടാകുന്നതിൽ അവനേക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷം നിനക്കാണെന്നു കാണിച്ചോണം. ഒരു സംശയവും തോന്നരുത് അവനും സുസമ്മയ്ക്കും.”

“അതു ഞാനേറ്റു.”

വർഷ അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

(തുടരും)

ഞങ്ങൾ കർഷകരാണ്

കൃഷിയിൽ പൂർവികരുടെ പാത പിന്തുടരുകയാണ് മാതാപിതാക്കളും മക്കളും. ഭരണങ്ങാനം പഞ്ചായത്തിലെ ഇളംതോട്ടം ചന്ദ്രൻകുന്നേൽ ഡേവിസ് സി. ജേക്കബും ഭാര്യ സൗമ്യയും അധ്യാപകരാണ്. ഇവർ സ്കൂളിൽ നിന്നു തിരിച്ചെത്തിയാൽ കൃഷിയിടത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങുകയായി. ഫിലോസാൻ, റബ്ബർ, പ്ലാവ്, മാവ്, തെങ്ങ്, വാഴ, റബ്ബർ, നാരകം, ഓറഞ്ച്, ആര്യവേപ്പ്, കറിവേപ്പ്, മരച്ചീനി, ചേന, ചേമ്പ്, വഴുതന, വെണ്ട, ചീര, കോവൽ, പയർ, മുരിങ്ങ, മൾബറി തുടങ്ങിയവ കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നു. ഇവയ്ക്കെല്ലാം ജൈവവളങ്ങളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതായത്, കാലിവളവും വേപ്പിൻപിണ്ണാക്കും. കീടനാശിനി അടിക്കാറില്ല.

ഈ വർഷം ചിങ്ങം ഒന്നിന് കുട്ടികർഷകയായി ഭരണങ്ങാനം കൃഷിഭവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത് ഇവരുടെ മകളായ എയ്ഞ്ചൽ മരിയ ഡേവിസിനെയാണ്. പ്രവർത്തനം സെന്റ് മൈക്കിൾസ് എച്ച്. എസ്. എസ്. എട്ടാം ക്ലാസ്സിലാണ് എയ്ഞ്ചൽ പഠിക്കുന്നത്. സ്കൂൾ വിട്ടുവന്നാൽ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം സന്ധ്യവര കൃഷിയിൽ വ്യാപൃതയാണ്.

നല്ല സുര്യപ്രകാശം ലഭിക്കുന്ന സ്ഥലമല്ലേ ഈ കിടക്കു

ന്നത്. നമുക്ക് ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്താലോ എന്നുള്ള വലുപ്പച്ചന്റേ ചോദ്യത്തിനു മുമ്പിൽ എയ്ഞ്ചലിനു പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. വലുപ്പച്ചന്റേ മുന്നിലിറങ്ങും. ഞങ്ങളും കൂട്ടത്തിലിറങ്ങും. അതാണ് മോൾക്ക് കുട്ടികർഷകയുടെ ആദരവു ലഭിക്കാൻ കാരണമായതെന്ന് എയ്ഞ്ചലിന്റെ മാതാവു അധ്യാപികയുമായ സൗമ്യ പറയുന്നു.

നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് കൃഷിയിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ മുതിർന്നവർ കൃഷിയിടത്തിലേക്കിറങ്ങി മാതൃക കാണിക്കണമെന്നാണ് സൗമ്യയുടെ അഭിപ്രായം.

ഇളംതോട്ടം ഇടവകാംഗങ്ങളാണ് ഈ കുടുംബം. ഡേവിസ് 25 വർഷമായി സൺഡേ സ്കൂൾ അധ്യാപകനാണ്. അതിൽ 11 വർഷം ഹെൽത്ത് സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൗമ്യ 13 വർഷമായി സൺഡേ സ്കൂൾ ഓഫീസ് സ്റ്റാഫായിരുന്നു.

എയ്ഞ്ചലിനെ കൂടാതെ അന്ന എലിസബത്ത് ഡേവിസ്, ജേക്ക് ജേക്കബ് ഡേവിസ്, ഹെയ്സൽ ട്രീസാ ഡേവിസ് എന്നിവരും ഡേവിസ് - സൗമ്യ ദമ്പതികളുടെ മക്കളാണ്.

- ജോസഫ് കുന്ദുക്കൻ

ദൈവാലയശുശ്രൂഷികൾക്കും ജീവനക്കാർക്കും ആദരം

പാലാ: പാലാ രൂപതയുടെ പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലിയാഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി രൂപതയിലെ വിവിധ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്യുന്ന ദൈവാലയശുശ്രൂഷികളുടെയും ജീവനക്കാരുടെയും സംഗമം നടത്തി. ഉാലം പഴയ പള്ളി ഹാളിലാണ് രൂപതാധ്യക്ഷൻ ബിഷപ്പ് മാർ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ടിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രത്യേകസംഗമം വിളിച്ചുചേർത്തത്. രൂപത പ്രോട്ടോ സിഞ്ചെല്ലസ്

മോൺ. ഡോ. ജോസഫ് തടത്തിൽ, ഉാലം പഴയപള്ളി വികാരി ഫാ. ജോസഫ് തടത്തിൽ, രൂപത ചാൻസലർ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് കുറ്റിയാങ്കൽ, രൂപത പ്രൊക്കുറേറ്റർ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് മുത്തനാട്ട്, വൈസ് ചാൻസലർ ഫാ. ജോസഫ് മണർകാട്ട് എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി. മാർ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട് സംഗമത്തിനെത്തിയ മുഴുവൻ പേരെയും ആദരിച്ചു.

എ.കെ.സി.സി. അവാർഡു നേടിയ സാഹിത്യകാരൻ അന്തിനാട് ജോസിനെ ജലവിഭവകുപ്പുമന്ത്രി റോഷി അഗസ്റ്റസ് പൊന്നാട അണിയിച്ച് ആദരിക്കുന്നു. പാലാ സന്മനസ്സുകൂട്ടായ്മ സംഘടിപ്പിച്ച സമ്മേളനത്തിൽ മുൻസിപ്പൽ ചെയർമാൻ ഷാജു പി. തുരുത്തൻ, സന്മനസ്സ് ജോർജ്ജ്, സി. വനജ എസ്.എം.എസ്. എന്നിവർ സമീപം.

ശാസ്ത്രരംഗത്ത് ദൈവാലിമുഖ്യം കുടിവരുന്നത് അഭിലഷണീയം മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം

ശാസ്ത്രപഥം സയൻസ് മാസികയുടെയും സയൻസ് എജ്യൂക്കേഷൻ ട്രസ്റ്റിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന ശാസ്ത്രപാഠക്യാമ്പ് - ടെക്നോവ 2024 ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്ത മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. ഫാ. മനോജ് കറുകയിൽ, ഐ.എസ്.ആർ.ഒ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഡോ. ബിജു സി തോമസ്, മോൺ. ജോസഫ് വാണിയപുരയ്ക്കൽ, ഫാ. ജോർജ്ജ് പുല്ലുകാലായിൽ, ഫാ. ജോസഫ് ആലഞ്ചേരിൽ, ഫാ. ക്രിസ്റ്റോ നേരിയംപറമ്പിൽ, ഫാ. ജോഫി പുതുപ്പറമ്പിൽ എന്നിവർ സമീപം.

ചങ്ങനാശ്ശേരി: പ്രപഞ്ചത്തെ കുടുതൽ അറിയുന്നതും ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് വിസ്മയഭരിതരായി സംസാരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞമാർ ഉണ്ടാകുന്നത് മനുഷ്യരാശിക്ക് അനുഗ്രഹമാണെന്ന് ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപത മെത്രാപ്പോലീത്ത മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം. ഇന്ത്യയുടെ ശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനീയം ലോകത്തിനു നൽകുന്ന അതുല്യസംഭാവന ഭൗതികശാസ്ത്രവും ആത്മീയതയും തമ്മിലുള്ള ദൃഢബന്ധത്തിന്റെ അറിവാണെന്നും ശാസ്ത്രവും ദൈവബോധവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തകരുന്നത് അപകടമാണെന്നും അതു മനുഷ്യനെ യന്ത്രത്തെപ്പോലെ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും അങ്ങനെയെന്നാൽ അതു മനുഷ്യത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇടയാക്കുമെന്നും ആർച്ചുബിഷപ്പ് പറഞ്ഞു.

ശാസ്ത്രപഥം സയൻസ് മാസികയുടെയും സയൻസ് എജ്യൂക്കേഷൻ ട്രസ്റ്റിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിമീഡിയ വില്ലേജിൽ നടക്കുന്ന ശാസ്ത്ര പാഠക്യാമ്പ് - ടെക്നോവ 2024 ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സമ്മേളനത്തിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപത സിഞ്ചെല്ലസ് മോൺ. ജോസഫ് വാണിയപുരയ്ക്കൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ചന്ദ്രയാൻ 3 ന്റെ മുഖ്യ നേതൃനിരയിലെ അംഗവും ജി.എസ്.എൽ.വി.എംകെ 3 യുടെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രൊജക്ട് ഡയറക്ടറുമായ ഡോ. ബിജു സി. തോമസ് മുഖ്യ പ്രഭാഷണം നടത്തി. ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനുള്ള കഴിവാണി ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ശാസ്ത്രഭിരുചിയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്നും നിരീക്ഷണപാടവമാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞനിലേക്കുള്ള വളർച്ചയിലെ ആദ്യ

പടിയെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചങ്ങനാശ്ശേരി, പാലാ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കോർപ്പറേറ്റുകളിലെ ഹൈസ്കൂൾ, ഹയർസെക്കുഡറി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായാണ് ടെക്നോവ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. 70ൽപ്പരം സ്കൂളുകളിൽനിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ ത്രിദിനക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. ശാസ്ത്രസാങ്കേതികമേഖലയിലെ പ്രമുഖർ ക്ലാസുകൾ നയിക്കുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരി, പാലാ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ മാനേജർമാരായ ഫാ. മനോജ് കറുകയിൽ, ഫാ. ജോർജ്ജ് പുല്ലുകാലായിൽ, ഫാ. ഡൊമിനിക്ക അയലു പറമ്പിൽ, ശാസ്ത്രപഥം മാസിക എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ ഫാ. ജോസഫ് ആലഞ്ചേരിൽ, മീഡിയ വില്ലേജ് ഡയറക്ടർ ഫാ. ജോഫി പുതുപ്പറമ്പിൽ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ശ്രേഷ്ഠമലയാളം

ഡോ. ഡേവിസ് സേവ്യർ

രൂപശബ്ദത്തോട് അനു എന്ന ഉപസർഗം ചേർക്കുമ്പോൾ രൂപത്തെ അനുസരിക്കുന്ന എന്നർത്ഥമുള്ള അനുരൂപ എന്ന വിശേഷണം ലഭി

- നാഥ; ദുഷ്ടൻ - ദുഷ്ട. അപ്പോൾ അനുരൂപൻ, അനുരൂപ എന്നാകുന്നു. 'അനുരൂപി' തെറ്റായ പ്രയോഗമാണ്. അനുരൂപശബ്ദത്തോട് 'ഇ' എന്ന സ്ത്രീലിംഗപ്രത്യയം ചേരില്ല. "വാചാകീം ബഹുനാ തവവേളിയും കഴിഞ്ഞുവല്ലോ?/ വാരിജാക്ഷി ഭവാനനുരൂപയല്ലയോ?" (ആകൃതിയിൽപ്പോലെ പ്രകൃതിയിലും എന്നു ഭാവം) എന്നു കുചേലവൃത്തകാരൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക. അനുരൂപയായ പത്നിയോടു യാത്രയും ചൊല്ലി' എന്ന മുൻപരാമർശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന

പ്ലാച** എന്നാണ് അമരകോശത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അനുയോഗത്തിനു ചോദ്യം എന്നാണർത്ഥം. അപ്പോൾ അനുയോജ്യത്തിന് ചോദിക്കത്തക്കത് എന്നു വിവക്ഷിതം വരു. അതല്ലല്ലോ ഉദ്ദിഷ്ടം. അനുയോജ്യത്തിന് മലയാളത്തിൽമാത്രം 'യോജിച്ച' എന്നൊരർത്ഥം വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാകണം ഇണങ്ങുന്ന എന്നർത്ഥത്തിൽ ആ പദം പ്രചരിച്ചത്. പെൺകുട്ടിക്ക് അനുരൂപനായ വരൻ, ആൺകുട്ടിക്ക് അനുരൂപയായ വധു

അനുരൂപനും അനുരൂപയും

ക്കും. പുരുഷനെ അനുരൂപൻ എന്നും സ്ത്രീയെ അനുരൂപ എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാം. രണ്ടിലും പെടാത്തത് അനുരൂപം. (അനുരൂപൻ, അനുരൂപ, അനുരൂപം) സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ സ്ത്രീലിംഗരൂപം പലവിധമാണ്. സമർഥൻ - സമർഥ; ധന്യൻ - ധന്യ; സ്നേഹിതൻ - സ്നേഹിത; നാഥൻ

ത്തിൽ വേണം ഈ സംഭാഷണശകലത്തിന് അർത്ഥം പറയാൻ. അനുരൂപൻ/ അനുരൂപ എന്നിവയ്ക്കുപകരം വിവാഹപ്പരസ്യങ്ങളിൽ അനുയോജ്യശബ്ദം പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നു. അനുയോജ്യശബ്ദത്തിനു സംസ്കൃതത്തിൽ യോജിച്ച, ഇണങ്ങുന്ന എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ഇല്ല. പ്രശ്നോ്നയോഗഃപ്യ

എന്നൊക്കെയൊക്കുന്നതാണു നല്ല മലയാളം. * വാര്യർ, രാമപുരത്ത്, കുചേലവൃത്തം വഞ്ചിപ്പാട്ട് (വ്യാഖ്യാനം) എം.ആർ. രാഘവവാര്യർ, എൻ.ബി.എസ്. കോട്ടയം, 1990, പുറം - 60 ** പരമേശ്വരൻ, മുസ്ലിം, ടി.സി. അമരകോശം (പാരമേശ്വരി, എൻ.ബി.എസ്. കോട്ടയം, 2013, പുറം - 158.

CASH FOR GOLD

Tastit
 സേറ്റിറ്റ്

Customer Care 82810-42942

916 സ്വർണ്ണാരണങ്ങളുടെ പാലായിലെ അതിവിശാലമായ ഷോറൂം..!

മുഴയിൽ ജുവലറി

മെയിൻ റോഡ്, പാലാ,
 Phone: 212498 , 211028

സഹോദരസ്ഥാപനം:
മുഴയിൽ ഫൈനാൻസിയിയേഴ്സ്
 മാർക്കറ്റ് റോഡ്, OPP. സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, പാലാ
 ഫോൺ: 212269

100 രൂപയ്ക്ക് മാസം 1½ രൂപ മാത്രം പലിശ

കൊറ്റത്തിൽ ആയുർവ്വേദ ഹോസ്പിറ്റൽ

ചപ്പാത്ത, അയർക്കുന്നം കോട്ടയം

Phone: 0481-2545588, 9447054461

E-mail : mail@kottathilayurveda.com
 Website: www.kottathilayurveda.com

- മസ്തിഷ്കരോഗങ്ങൾ
- നട്ടെല്ലു രോഗങ്ങൾ
- അസ്ഥിരോഗങ്ങൾ
- സന്ധിരോഗങ്ങൾ
- ശിശുരോഗങ്ങൾ
- സ്ത്രീരോഗങ്ങൾ (ആനോ-നെക്റ്റൽ രോഗങ്ങൾ)
- ത്വക്രോഗങ്ങൾ
- വാർദ്ധക്യ രോഗങ്ങൾ

വിവിധങ്ങളായ കേരളീയ ചികിത്സാക്രമങ്ങളും പഞ്ചകർമ്മങ്ങളും (നസ്യം, വചനം, വിരചനം, കഷായവസ്തി, രക്തമോക്ഷം) വിദഗ്ദ്ധരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഔട്ട്പേഷ്യന്റായും (O.P.) ഇൻപേഷ്യന്റായും (I.P.) ചെയ്യുന്നു.